

PREGLADAK **MeTe**

List učenika i učitelja
OŠ "Antun Mihanović"
Slavonski Brod

Proljeće 1997.
Godina XLVI

ZDRAVICA DOMOVINI

**HRVATSKI MISLIM
GOVORIM
SANJAM**

ZAVIČAJ U SRCU

UČIMO GLAGOLJICU

IZ BAKINE ŠKRINJICE

Bakina je škrinjica od zlata,
dukati su oko moga vrata.

Djevojčica počešljana u djevojačku frizuru kakva se nekada nosila u zapadnom dijelu brodske Posavine. Naprijed su zalizane COKNE (cokle), a otrga je stavljena cvijećem ukrašena kika - umetak u pletenice sitno upletene kose.

LIPA STVORA JA
I CURA MOJA.
KODA NAS JE JE
RODILA GOSPOJA

LAKO TI JE
POZNATI BEČARE.
NAJERO IM I KAPE
I GLAVE.

Ovako je moj dada slušao vijesti:

Daje se na znanje žiteljima Babine Grede, da se dana 23. rujna izgubila krmača Ilije Andrinoga. Tko ju nađe neka se javi u općinu.

U Babinoj Gredi 24. rujna 1965.

Dragi prijatelji!

Na našem školskom nebu pojavio se novi Meteor - nasmijan, raznobojan, nestašan - čije ćete tragove moći gledati bar malo duže od Halleyevog kometa.

I ove godine bilježimo sve što je zanimljivo za naše male i velike čitatelje: naš zavičaj u stihu i slici, školske dane koji su nam jako, jako brzo protekli, naše uspjehe u učenju i na natjecanjima, ugodne razgovore...

KAZALO

Iz bakine škrinjice	2
Zdravica domovini	3
Zavičaj u srcu	4
Brzo su nam tekli školski dani	7
Lidrano '97.....	14
Valentinovo - Dan zaljubljenih	15
Ekologija duha	16
S olovkom i kistom u ruci	18
Školski prag bit će nam uvijek drag	23
Engleske stranice	24
Okrilje svjetlosti i nade	26
Kutak za obitelj	28
Mali dnevni razgovori	29
Naš školski sportski klub	30
"Mihanović '95" ide dalje	
Neizvjesno putovanje	31
Iz naše likovne radionice	32

METEOR - LIST UČENIKA I UČITELJA OŠ "ANTUN MIHANOVIĆ"

IZDAVAČ:

OŠ "Antun Mihanović", Mihanovićeve 35
35000 Slavonski Brod, tel/fax: 444-501

Za izdavača:

Marija Katalinić, ravnatelj

Suraduju učenici i voditelji novinarske, literarne,
likovne družine i učiteljice razredne nastave

Uredništvo - učitelji

Terezija Brajković, Nela Dončević, Lucija Karačić,
Ankica Vuletić, Vera Špoljarić, Vesna Bušić,
Jadranka Horvat, Nevenka Samac, Mirjana
Vučković, s. Monika Havliček

Učenici:

Marija Šulentić, 7.c, Hrvojka Knežević, 7.a, Filip
Jandrić, 6.a, Zrinka Orešković, 5.d, Amalija
Dankić, 7.c, Domagoj Vuković, 6.a, Tomislav
Pavić, 7.a, Tena Babić, 5.a, Kristina
Feldvari, 5.d, Ivana Sikora, 6.b

Odgovorne urednice:

Marija Katalinić, Dinka Kovačević

Naklada:

500 primjeraka

Tisak: Grafoprint, Slavonski Brod

ČESTITAMO 7. ROĐENDAN

Dočekujemo još jedno proljeće hrvatske slobode u koju je utkano mnogo žrtava, života, nesebičnosti i plemenitosti.

Mučeništvo hrvatskih junaka urodilo je vrijednim plodovima samostalnosti, demokracije, zajedništva, samosvijesti.

Želja nam je da uskoro sunce slobode zasja u Vukovaru i hrvatskom Podunavlju, da se svojim ognjištima vrata napaćeni Hrvati s vjerom da nikada više ni pred kim neće napuštati svoj dom!

Uljpšavat ćemo svoju zemlju i obogaćivati je svojim znanjem, umijećima, radom, domoljubljem i čovjekoljubljem.

Neka nam vječno živi u punini svoga dostojanstva jedina nam i najdraža domovina Hrvatska!

30. OBLJETNICA DEKLARACIJE O NAZIVU I POLOŽAJU HRVATSKOG JEZIKA

U burnoj povijesti hrvatskog naroda i hrvatski jezik je prolazio mnoga iskušenja.

U ožujku 1967. godine objavljena je Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika.

Deklaracija je upozorila na zapostavljanje hrvatskog jezika. Založila se za daljni razvoj hrvatskog jezika, kao jedinog izvornog jezika hrvatskog naroda, prekinuvši tako iluziju o spajanju hrvatskog jezika sa srpskim.

U Tovarniku (rodnom mjestu Antuna Gustava Matoša) odlučeno je 1990. godine da se svake godine drugog tjedna u ožujku održavaju DANI HRVATSKOG JEZIKA.

Ove godine smo u našoj školi po prvi put obilježili te dane.

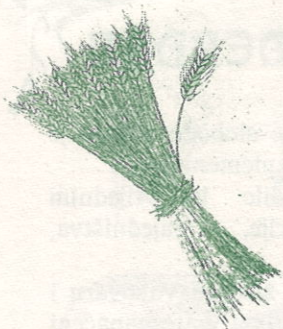
To je naš skroman prilog početku obilježavanja tih dana. Prigodom 30. obljetnice DEKLARACIJE poželimo da plodno i vječno živi HRVATSKI JEZIK s hrvatski narodom.

KAKO DIVNO IMAŠ LICE

Kako divno imaš lice,
prekrivaju ga brda, polja, ravnice!
Na njima se zlatno klasje vije,
a s neba sunce sije.

Sanja Stanić, 5. d

ZAVIČAJ U

ŽUTO ŽITO

Žuti se polje,
zeleni ravnica.
Sunce na nebu
veselo sja.
Kroz zlatno polje
Prolazim ja.
Na povjetarcu,
klasje se njiše.
Žuto se žito
sjaji još više.

Dražen Prlina, 5. c

Mia Mitrović, 7. c

SLAVONIJA, ZLATNO POLJE

*Pred izlazak sunca,
Pred svanuće zore,
Tamo u daljini
Žuti se žitvo more.*

*Njišu se nježne olati
A na vrh svake zlato žuti.
Putnik svaki mora stati,
Ljepote se nagledati.*

*Ptice su zapjevale
O djeca su zaigrala.
Slavonijo, zemljo draga
Toože žito naša snaga!*

Marija Majdandžić, 5. a

SLAVONIJA

Slavonija, riječ koja podsjeća na beskrajnu ravnicu i visoka žuta, lelujava žita.

Moja Slavonija nije samo to. Ona je i šum starog hrasta, i zelene sočne livade i stada koja se u predvečerje vraćaju s pašnjaka. I još mnogo više, ona je brežuljkasti vinograd, uzorane njive, ušorena sela, miris pokošena sijena u ljetno predvečerje.

Moja Slavonija, to su veseli ljudi koji marljivo rade svoja polja kroz stoljeća.

Moja Slavonija je zlatna, ali ne zbog zlatne boje žitnih polja, već zbog plodne zemlje i vrijednih ljudi koji na njoj žive.

Ivana Jurakić, 5. b

Josip Milošević, 8. e

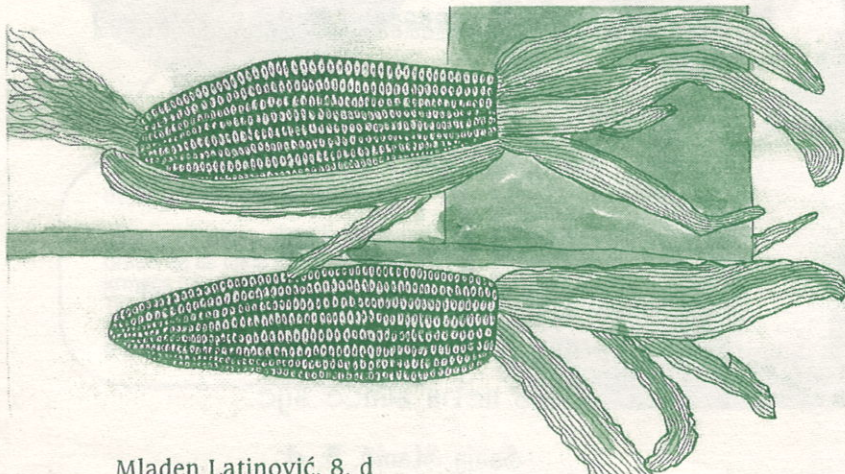
SLAVONIJO, ZEMLJO PLEMENITA

Slavonijo, zemljo plemenita, u tebi sam se rodio, u tebi prohodao.

Tvoje žuto žito blista kao zlato. Kada Šokac uzme tamburicu i zasniva, tada i meni srce zapjeva. Ne stidim se reći da sam Šokac, i Slavonac. Najljepše je vidjeti Šokce i Šokice, kada stanu u kolo, zaigraju i zapjevaju. Lijepo je vidjeti slavonske konje, bijele i vrance na livadi. Ali još ih je ljepše vidjeti kada vuku kola puna ljetine.

Slavonijo, u tebi ću ostati.

Josip Glavašević, 4. d

Mladen Latinović, 8. d

SRCU

SLAVONIJO, ZEMLJO PLEMENITA

Slavonijo, prekrasna moja grudo, ti si najljepša. Tvoja polja i još ljepši pašnjaci nadaleko su poznati po svojoj ljepoti. Kada tvoje šume u proljeće zasjaju šarenilom, ništa im nije ravno.

Slavonci su najbolji ljudi. Dobri, vrijedni i uvijek spremni nekome pomoći.

U tebi su nikli mnogi veliki pisci. Ti si ih nadahnula svojom krasotom. Slavonijo, ti si najljepša!

Iva Štrbac, 8. c

MOJA SLAVONIJA

Što najviše volim? Jednostavno moju Slavoniju. Zašto? Nigdje nema toliko prirodnih ljepota kao u njoj. U proljeće je najljepša. Buja zeleno žito i loza što život znači. Vrijednim ljudima se život vraća. Po cijeli dan nešto rade. Vole svoju djedovinu slavonsku. Za njih nema godišnjeg odmora, njih ljeta zlatom plaća. Leluja se zlatno klasje žitnih polja. Svako zrno stotruko plaća. Seljak je sretan. Bruje kombajni, prašina se diže, žito se vrši, a moj dida češka bradu i kaže: Bit će kruha do sljedeće vršidbe." I jesen je u mojoj Slavoniji lijepa. Sve su boje isprepletene u šumi hrastovoj, tom biseru slavonskom, koji je opjevan u mnogim pjesmama bečarskim, u pripovjerkama Kozarčevim i u mojoj duši slavonskoj. I loza je urod svoj dala. Svaki trs je bogat, neda se pšenici zlatnoj. Moj dida kaže: "Rodile šljive, stiglo jesenje veselje!" Rakija se peče,

jesenje veselje!" Rakija se peče, cijelo selo se ljulja od komovice.

U mojoj se Slavoniji poslovi stišavaju. Zima hvata prve korake, obori se prazne. Svinjokolje su nagovještaj dužeg mirovanja slavonskog seljaka koji kaže: "Kad ima kru'a, mesa i rakije, godina je sretna!"

A sada dolaze dani veselja, prela i čijala. Tamburica je prirasla Slavoncu za srce. Uz njezine zvuke će zaboraviti teške trenutke, zapjevati bečarac, izmamiti snahe na sokak. One će zapjevati: "Dukati mi pod vratom ne stoje, dukati su crne oči moje!" Sada će se vidjeti pravo zlato slavonsko, dukati u nizovima ispod vrata, zlatovez oko vrata, na rukavima i na suknjama. To je ono s čime se Slavonija može pohvaliti. I zato je volim.

Nikolina Janković, 7. e

Josip Milošević, 8. e

Hrvoje Kruljac, 5. b

Maja Šemanjski, 1. b

Anita Jozić, 7. a

SLAVONIJA U SRCU

Slavonija je moj zavičaj. O Slavoniji su pjevali pjesnici i svirale tamburice. Ja nisam pjesnik, ali Slavoniju nosim u svom malom srcu.

Volim njezine gore zagrljene Savom, Dravom i Ilovom. Radostan sam kada putujem slavonskom ravnicom prošaranom vijugavim cestama. U proljeće se oči odmaraju u zelenilu polja i prolislim krošnjama drveća. Ljeti me pozdravljaju zlatni klasovi žita koji se njišu na povjetarcu. U jesen je Slavonija raskošnih boja. Tada Krndija, Papuk, Psunj i Dilj izgledaju kao najljepša slikarska platna. Zimi je sve prekriveno bijelim pokrivačem koji kao da skriva sve tajne slavonske ravni.

Poseban je doživljaj proći širokim sokacima. Kuće bijele, a dvorišta prostrana. Po njima se šepure patke, guske i šareni pijetlovi, a nasred dvorišta kao da pozdravlja nebo starinski deram. U prošlosti je napajao vojske sa istoka i sa zapada. Danas je ponos slavonskog seljaka kojega nisu otjerali s njegove oranice ni ratovi, ni teški poslovi.

Nedjeljom je Slavonija svečanost za oko i za uho. Crkvena zvona dozivaju na molitvu. Zanišu se nošnje, i one šlingane, i one zlatom vezene. Miluje ih slavonska ikavica.

Milujem ju i ja, u svom ponosnom srcu.

Vlatko Koudela, 5. d

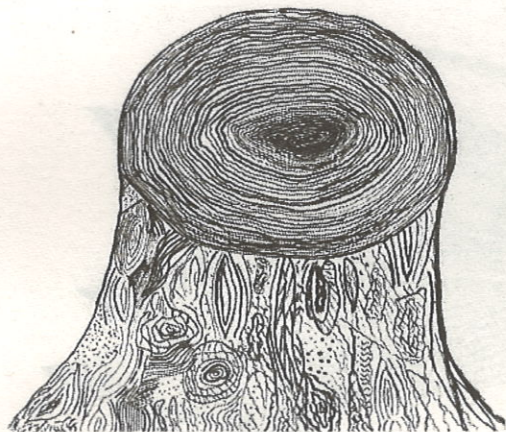

Danijela Kuzmić, 4. d

SLAVONIJA

Ja volim Slavoniju. U njoj je moj grad Slavonski Brod. Imamo i rijeku Savu. Veliki grad je Osijek.

Mitja Ružojčić, 1. e

Ivan Debelić, 8. c

MOJA SLAVONIJA

Slavonijo zemljo toplih njiva!
Ti si moje skrovište,
moja ljubav i sigurnost!

U tebi živim i s tobom provodim
svoje najljepše dane djetinjstva.
Uz tebe sam sretan kao uz majku!

Volim tvoje nasmijano nebo,
tvoje raskošne ravnice i brežuljke!
Sjaš k'o dukat u travi, Slavonijo!

Rast ću s tobom jer si boja moje duše!
Zato živi vječno bogata i ponosna,
moja mala, velika domovino!

Marko Bašić, 6. a

Tu sam rođena
Slavonijo!
Rođena sam u toj ravnici
i to je moj zavjaj.
Po žitnim poljima
vijućaju se rijeke i potoci.
A po zelenim livadama
šareni se cvijeće i
leptiri se igraju.
Tea Vrdoljak, 2. e

STO GODINA CRKVE U TOMICI

Selo moje bake je proslavilo sto godina mjesne crkve u Tomici.

To nije bio običan dan, nego dan, kad je selo moje bake slavilo sto godina tamošnje crkve. Svi prozori u selu bili su otvoreni a na kapijama su bile stare šokačke ponjave. Gotovo svi mještani bili su obučeni u nošnje a oni koji znaju svirati, svirali su na instrumentima. Mještani su bili ponosni, jer je došao biskup. Nakon Mise biskup se provozao zapregom kroz selo i bio zadivljen njegovom ljepotom. Kad je obišao selo, biskup je gledao kako mještani igraju slavonski drmeš. Nakon toga otišli smo ručati pravi slavonski ručak. Biskup je bio zadovoljan time, kako mi negujemo slavonske običaje. On je poklonio najzaslužnijim mještanima posvećene krunice iz Rima.

Tako smo proslavili sto godina mjesne crkve u Tomici, jednog od najmanjih sela u Slavoniji.

Dario Vitas, 5. a

Josipa Sedlić, 8. b

SAČUVAJMO NAŠE OBIČAJE

Slavonija, zemlja plemenita, puna veselih ljudi, običaja i čudi.

Proljeće je. Čuje se cvrkut ptica u šumarku pokraj nepreglednih polja. Na polju Slavonci, vrijedni ljudi, obrađuju zemlju i pripremaju se za sjetvu. Žure oni, jer nemaju mnogo vremena. U selu se postavlja šator. Ženi se Tunjin sin. Bit će uvečer svirke i veselja. Žene će obući svoje šarene i zlatom vezene nošnje, uhvatiti se u kolo, zapjevati i zaboraviti svoje brige. Kad se "otrače" svatovi, vratit će se Slavonci na svoja polja i nastaviti rad na njivi.

Doći će ljeto. Klasje, nošeno vjetrom u polju, njiše se zlatnim sjajem. Svaki Slavonac sretan je postignutim. U selu je kirvaj. Miris pečenki dolazi kroz otvoren prozor kao miris vjesnika proljeća. U crkvi i staro i mlado. Ispred crkve pun park licitara. Kupuju mladići djevojkama licitarska srca. Stare bake u nošnjama prate unuke da ne bi "dangubile" s kakvim lošim bečarom. Uz put bake ogovaraju svoje susjede. Mnogi su pozvali goste, jer kirvaj je veliko veselje. Ima u svakoj kući jela i pića, a ljudi k'o mravi.

Jesen je. Ljudi vrše žito. Slavonci su zadovoljni ljetinom. Na polju se nosi slanina, kulin, domaći kruh, a bez rakije nikamo. Pripremaju se ljudi za zimu. Pune se smočnice, prave kulinarski proizvodi, vuku drva iz šume vuku . . . Za veselje uvijek ima vremena, tambure

sviraju, pleše se, pije se . . . I dođe zima. Selo bijelo. Samo se vidi dim iz kuća u ušorenoj ulici. Slavonci vrijedni ljudi, zatvoreni u kuće, izlaze samo marvu napojiti. Teško Slavoncu pada zima. ne zbog hladnoće, nego što ne može dočekati da uzme motiku i ode u polje. Iako su ljudi u kućama, sastaju se na razgovor i čašicu rakije.

Slavonija je puna vrijednih ljudi s mnogo običaja. Slavonac voli raditi, veseliti se i pokušava sačuvati stare običaje koji se sve više zaboravljaju. Sretan sam što sam Slavonac.

Marijo Cindrić, 2. d

Zvonimir Kovačević, 7. d

Senad Ruljić, 8. d

. . . i dok je kruha i vina,
konja vranih i stoljetnih
hrastovih šuma, plodnih
žitnih polja i dobrih ljudi,
bit će i Slavonije.

Maja Kuzmić, 5. c

VOLIM BROD

VOLIM BROD,
NAJVIŠE NA SVIJETU.
ON JE MOJ DOM I
PRIJATELJ SVAKOM DIJETETU.

Tena Babić, 5. a

BRZO SU NAM TEKLI ŠKOLSKI DANI

Drago mi je što idem
u školu, što imam
prijatelje i prijateljice i
što učimo.
Volim svoje prijatelje!
Josip Alar, 1. b

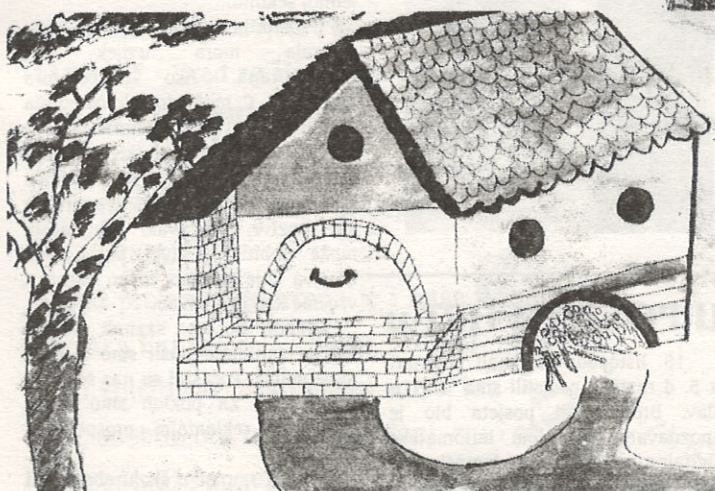
POSJET PEKARI JASINJE

Mi, učenici 2. razreda, sastali smo se ispred škole. Došli su roditelji po nas, a nakon toga smo posjetili pekaru "Jasinje". Vidjeli smo razne strojeve koji služe za pravljenje kruha. Tu je vaga za tijesto, a ima i pećnica za kruh. Poslije smo smo dobili peciva i sok.

Marija
Stanić,
2. c

Blagoslov, pa zajedničko blagovanje kruha

Viktorija Marić, 7. c

Županijski dani kruha - Gradonačelnik s nama

D U našoj školi obilježili smo Dane kruha. Svaki razred je priredio malu izložbu. I mi smo u tome sudjelovali. Izabrali smo najljepši kruh koji je ukrašen pletenicama. Kada smo stigli u blagovaonicu, na stolu je sve mirisalo po kruhu zamotanom u bijele rupce. Svi su se divili toj krasoti nebeske ljubavi. Predstava je počela. Djeca su govorila da je kruh svet i blagoslovljen. Svećenik Mato Lešić propovijedao je o kruhu i na kraju ga blagoslovio.

Uzeli smo po komadić kruha da blagujemo taj znak Kristovog tijela.

Toga dana smo krenuli i u hotel "Park" u kojem se održala izložba. Razgledavali smo stolove, pune kruha, pereca, kolača i žitarica. Dočekali su nas tamburaši, pjesmom i veseljem. Bili su tu gosti iz svih škola naše županije.

Vratili smo se u školu ruku punih slasnih darova.

Marina Čondić, 3. a

UZ DANE KRUHA posjet malim bolesnicima

Obilježili smo Dane kruha. Naša je škola organizirala posjet Općoj bolnici "Dr. Josip Benčević". Posjetili smo bolesnu djecu. Naše su mame ispekle kolače, a mi smo ih odnijeli malim bolesnicima.

Mi smo članovi Hrvatskog Crvenog križa, humanitarne organizacije koje se brine o ljudima.

Kada su nas djeca ugledala, bila su sretna. Znali su da se i mi brinemo za njih. Oni su nas za uzvrat počastili slatkišima i sokom. Na odlasku smo im poželjeli ozdravljenje i što skoriji izlazak iz bolnice.

Saša Stanković, 3. b

U MIHANOVIĆEVOM ZAVIČAJU

Dana 27. rujna 1996. godine krenuli smo na ekskurziju po Hrvatskom zagorju. Vozili smo se autocestom do Zagreba. U Zagreb smo ušli kroz Sesvete i Maksimir, a zatim se zaustavili na Kaptolu. Poslije toga smo išli na Trg bana Jelačića gdje nas je dočekaao turistički vodič. Ona nas je vodila do stare povjesne jezgre Zagreba i crkve Sv. Marka koja se obnavlja. Zatim smo išli do Sabora, a na povratku na Kaptol. Prošli smo kroz Kamenita vrata, potom posjetili Katedralu Sv. Stjepana i divili se njezinim ljepotama. Posjetili smo i Tehnički muzej. Grad smo razgledavali i autobusom. Na Griču smo vidjeli poznati Grički top. Nastavili smo

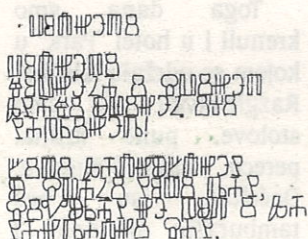
putovanje u pravcu Tuheljskih toplica gdje smo posjetili Dvorac A. Mihanovića i Spomen područje Zelenjak u čijem je središtu spomenik Himne Republike Hrvatske. Vidjeli smo i etno selo Kumrovec. Nakon toga smo se uputili u pravcu Stubičkog kraja. Smjestili smo se u Hotelu "Matija Gubec", gdje smo večerali i spavali. Ujutro smo imali kupanje u zatvorenom bazenu. Poslije smo išli na ručak, a zatim u Gornju Stubicu na lokalitet seljačke bune. U Mariji Bistrici smo razgledavali Svetište i preko Sesveta uputili se našim domovima.

Tanja Larma, 4. a

Malo trgovište (danas hotel "Mihanović")

DRUŽINA "MLADI GLAGOLJAŠI"

Bojan Dejanović, 6. a

Naoko zagonetna povijest glagoljice navela je nas mlade ljubitelje glagoljice, da je i naučimo. "Voljom i radom sve se može" - glasi stara poslovice. Čini se da je u podsvijesti svih nas ova poslovice bila naš moto. Zato smo s lakoćom naučili 32 (38) glagoljska znaka. Od samog početka pratili smo časopis "Baščina" u kojem ima puno zanimljivosti iz glagoljaškog "svijeta". Iz nje smo čitali i stvarali literarne uratke na zadane teme. U zadnjem broju našli smo kineski šah. To je vrlo

zanimljiva igra u što smo se i uvjerali kad smo je zaigrali. Najzabavnije bilo je pisati gušćim perima. Možda vam se čini lako, ali kad se radi, vrlo je teško. Ponekad nam se dogodilo da smo prosuli tuš, napackali tekst, umrljali prste. Nedostajala je samo lojanica pa da se osjećamo kao stari Hrvati koji su se opismenjavali svojim prvim pismom!

Za naše znanje zaslužna je nastavnica Nela Dončević, učiteljica hrvatskog jezika i povijesti. Rezultati koje je postigla s nama očitovali su se već za vrijeme božićnih

blagdana. Tada smo prigodnim čestitkama iskazali svoje znanje učiteljima, prijateljima, te rodbini. Iako smo se osjećali kao đaci prvaši, naučili smo nešto što malo tko u hrvatskoj zna. Uključite se i vi u družinu "Mladi glagoljaši" pa i vi postanite svjedokom vrijednosti glagoljskog pisma!

Ponosni smo na naše znanje, jer njime očitujemo svoje domoljublje, istražujemo povijest Hrvata i štujuemo svoje izvore ponosni na djela svojih predaka.

Domagoj Vuković, 6. a

DRELE U NAŠOJ ŠKOLI

"Halo, tko igra?" jedna je od najgledanijih dječjih emisija u posljednje vrijeme na programu HRT-a. Prerasla je granicu TV-ekrana i seli se u dvorane i otvorene prostore diljem Hrvatske. Nas je posjetila i ugodno iznenadila 1. listopada 1996. godine. U našoj športskoj dvorani održan je dječji spetakl - "Halo tko igra?" Nama svima poznat, šaljiv i zanimljiv Davor Dretar Drele je vodio program.

Program je bio raznolik i zadovoljio je ukuse svih posjetitelja od malih iz vrtića do osmaša. Drele je pjevao poznate dance pjesme estradnih pjevača, a pratila ga je svirka uživo. Želja nam je da bude još mnogo takvih i sličnih programa za djecu i da opet ugostimo nama draže i zanimljive ljude.

Marija Šulentić, 7. c

JESENSKI

DJEČJI SAJAM

Dječji tjedan je i ove godine u našoj školi prigodno obilježen.

Sve je počelo crtanjem na asfaltu, igrom, bicikljadom, skupljanjem igraćaka za Dragalić i najljepšim dijelom - Sajmom.

Jesenski dječji sajam održan je 11. listopada u Malom Parizu. Mutno kišno jutro odjednom je ispunilo sunce. Klupe ukrašene bijelim stolnjacima nudile su brojne vrste ukusnih raznovrsnih kolača, sokova, igraćaka. Šareni suncobrani činili su sliku cjelovitom. Bio je to pravi sajam, stotine učenika i odraslih nasmijana i vedra lica u pokretu. Žamor, dozivanje i glazba sve su ponijeli. Pažljivo su se birali kolači i punile tacne, a učenici, prodavači pozivali su kupce snižavajući cijene. Bili su tu i gosti iz OŠ "Bogoslav Šulek" sa svojim učiteljicama.

Oko 13 sati sve je utihnulo, razišli su se i kupci i prodavači. Bilo je lijepo, prošlo je, a mi se veselimo slijedećem sajmu.

Sanja Lazić, 5. c

U POSJETU HPT-U

18. listopada mi, mali novinari iz 5. d razreda posjetili smo HPT u Slav. Brodu. Cilj posjeta bio je upoznavanje s radom automatske digitalne centrale. Naš domaćin bio je gospodin Šarić, voditelj pogona.

On nas je primio u prostoriji gdje je smještena digitalna centrala. Centrala se sastoji od ploča koje se

zovu moduli. Na svaki se modul može priključiti 8 telefonskih pretplatnika. Telefoni su s centralom povezani pomoću kablova. Kablovi se sastoje od bakrenih žica koje se u novije vrijeme prave od staklenih niti. Govor se tim nitima prenosi pomoću svjetlosti. Zato se ti kablovi zovu svjetlosni ili optički. Svaka nit može prenositi 10000 razgovora u jednoj sekundi.

Prostorija u kojoj je smještena centrala mora uvijek biti klimatizirana. Ako temperatura prijeđe 35 °C, može doći do oštećenja modula. Popravak pojedinih dijelova zahtijeva velike izdatke. Cijelom centralom upravlja se pomoću kompjutera. Kompjuteri registriraju sve pozive, pa svaki pretplatnik može dobiti na vidljivi popis svih brojeva koje je zvao, točan datum i vrijeme kad je nazvao.

Nakon što smo saznali sve što nas je zanimalo otišli smo u ured moje mame. Počastili su nas sokom i čokoladom. Za poklon smo dobili vrećice s reklamnim prospektima HPT-a.

Vratili smo se u školu obogaćeni novostečenim znanjem.

Ivan Kralj, 5. d

PRVA KONFERENCIJA DJECE

Prva konferencija djece ratom zahvaćenih hrvatskih područja održana je u Slavanskom Brodu od 20. do 22. studenog 1996. U radu Konferencije vrlo je aktivno sudjelovao naš Dječji forum, pod voditeljstvom pedagoginje Ružice Pažin'Ilakovac i psihologinje Anite Blajer.

Glavni cilj Konferencije bila je izrada i usvajanje dokumenata pod nazivom "Dječji prijedlog plana djelovanja za djecu iz ratom zahvaćenih hrvatskih područja". Taj dokument smo uručili predsjednici Vlade RH dr. Ljerk Mintas-Hondak, kako bi se i naši prijedlozi našli prigodom izradbe Nacionalnog plana djelovanja za djecu.

Konferencija je održana u prostorima Društva "Naša djeca", a sudjelovalo je 94 djece iz 11 stradalih hrvatskih gradova:

Radno predsjedništvo na 1. Konferenciji djece

Biograda, Dubrovnik, Karlovca, Knina, Nove Gradiške, Osijeka, Slavanskog Broda, Šibenika, Vinkovaca, Zadra i Županje.

Ovom Konferencijom je prvi puta omogućeno djeci slobodno iskazivanje vlastitih prijedloga i potreba it područja prava djeteta, te utjecanje na nastajanje jednog državnog dokumenta.

Prijedlozi djece su nastajali na temelju Konvencije o pravima djeteta koja je usvojena 20. studenog 1989. godine. Konvenciju je potpisalo i ratificiralo 187 država, članica UN, među kojima je i Republika Hrvatska. Konvencija ukazuje na ostvarivanje osobnih, socijalnih, zdravstvenih, obrazovnih, društvenih, kulturnih, ekonomskih i zakonodavnih prava djeteta. Ostvarivanje prava djeteta u pojedinim zemljama prati poseban odbor UN. U Hrvatskoj postoji nekoliko vladinih i nevladinih organizacija koje to prate. Jedna od njih je i Društvo "Naša djeca" sa svojim odborom za prava djeteta, a mi djeca to

činimo kroz rad dječjih foruma.

Na Konferenciji su sudjelovali i dječji forumi iz pet Osnovnih škola našega grada: "Antun Mihanović", "Vladimir Nazor", "Bogoslav Šulek", "Ivan Goran Kovačić" i "Hugo Badalić".

Prvi dan Konferencije okupili smo se u radionicama, gdje smo bili podijeljeni u skupine. Zadatak svake skupine bio je osmisliti prijedloge koji bi poboljšali životne uvjete svakog djeteta. Sljedeći dan smo predstavljali svoje prijedloge po radnim skupinama, razgovarali i raspravljali međusobno. Nakon toga smo usvojili i donijeli Plan djelovanja za djecu koji smo na zajedničkoj Konferenciji gradonačelnika i djece stradalih hrvatskih gradova uručili predstavnicima Vlade i UNICEF-a.

Na ovoj Konferenciji djeca su se učila demokraciji i demokratskom načinu rada, raspravama, donošenju i usvajanju prijedloga.

Iako je Konferencija bila posebice usmjerena na rad, u sate odmora djeca iz svih 11 gradova su se uveliko družila. Išli smo u obilazak grada; tu su bile nezaboravne večeri u OŠ "Hugo Badalić"; športske aktivnosti, a uspostavljena su nova prijateljstva.

Zapažajući sva zbivanja oko nas, želimo o njima kazati i svoje mišljenje jer to je jedno od temeljnih prava svakog djeteta. Svijet oko sebe doživljavamo spontano, neposredno, iskreno i zato vjerujemo da će naše poruke i potrebe biti dragocjeni signali odraslima koji ih mogu riješiti. Želimo da odrasli poštuju naš Plan za djecu i da ih obveže na djelovanje.

Poručujemo odraslima: Pomozite nam da odrastemo u zdrave, pametne i poštene ljude kakvi smo potrebni vama i našoj domovini Hrvatskoj!

Maja Živković i Domagoj Marijančević, 8. b

Ministarstvo prosvjete i športa Republike Hrvatske

i UNICEF - Ured za Hrvatsku pokrenuli su pro-

jekt ZAJEDNIŠTVOM DO KULTURE MIRA -

ODGOJ ZA RAZVOJ, TOLERANCIJU I

SURADNJU U DJEČJIM I ŠKOLSKIM

KNJIŽNICAMA.

U rad projekta uključena je i naša

školska knjižnica (33 dječje i 5 škol-

skih knjižnica). Zastupljeni su svi kra-

jevi, osobito oni ratom pogođeni, zato se

projekt može nazvati i nacionalnim.

Svrha je širenje ideja mira, povezivanje mladih

ljudi da zajedno grade svijet mira, od temelja - mira

i razumjevanja u obitelji, do suradnje u

školi, među susjedima, prijateljima, na

radnom mjestu ...

Svaka kultura je rezultat učenja.

Učimo i radimo u radionicama. Za-

poslili smo glavu, srce i ruke, a

poticaj su nam književna djela,

koja u sebi nose poruke mirotvo -

rnog odgoja.

Mladi knjižničari

BETLEHEMSKO SVJETLO

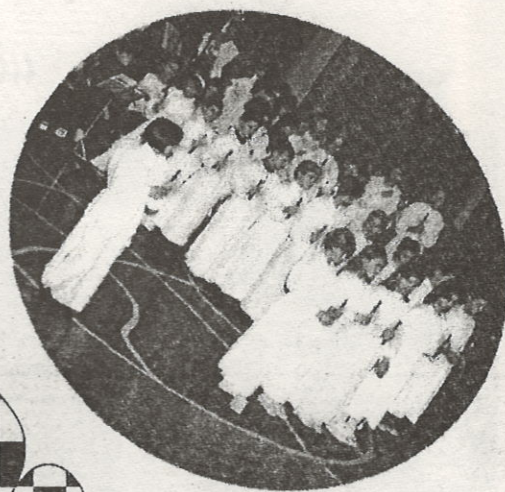
Pred Božić izviđačima naše škole pripala je čast da na željezničkom kolodvoru dočekaju Betlehemske svjetlo. Vodio nas je naš učitelj Josip Tondarić. Okupili smo se pred školom i zajedno otišli do željezničkog kolodvora. Tamo smo pitali isčekivanja i vrlo uzbuđeni dočekali vlak iz Zagreba. Oni koji su imali svijeće ili lampione, upalili su ih. Izviđači i ostali nazočni dočekali su zatim odnijeli do Crkve Duha Svetoga u Malom Parizu i Crkvi Gospe Brze. Tako se betlehemska svjetlost mogla odnijeti u svaku kuću. Svi smo bili vrlo radosni i ponosni jer je Isusovo svjetlo iz rodnog mu Betlehema stiglo čak do nas u Slavonski Brod.

Kristina Kajtar, 4. c

HRVATSKA

BETLEHEMSKO SVJETLO

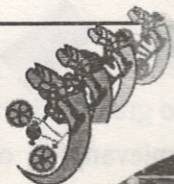

NAJBOLJI LIKOVNJACI U LUSANNI

Početkom studenog ove školske godine svi smo bili zaposleni slikanjem "Olimpijskih igara". Nastavnica je naglasila da će najbolji radovi biti nagrađeni. Prihvatila sam se kista i slika je bila brzo gotova. Radovi su poslani prvo na Županijsko natjecanje, gdje je u uži izbor ušlo naših 17 radova. Izložbu je otvorio prof. Robert Tanay. Nagrađeni su naši učenici: Natalija Komarić, Josip Dankić, Tomislav Srbalj, Bono Nikolić, Ana Stepić, Marko Klarić, Hrvoje Čosić, Iva Antunović i ja, Nikolina Pavičić.

Nagrađeni radovi su poslani na Državno natjecanje u Zagreb. Izložba je bila u Muzeju "Mimara". Od šest tisuća radova odabrano je trideset najboljih, koji su prosljeđeni na međunarodno natjecanje. U toj zadnjoj skupini nalaze se dva rada iz naše škole, Bone Nikolića i moj. Oni su tiskani u katalogu, a našli su svoje mjesto i na plakatu. Ti radovi će predstavljati Hrvatsku u Olimpijskom muzeju u Lusanni. Jako sam sretna zbog toga.

Nikolina Pavičić, 7. c

BICIKL

16. listopada u školi je održana biciklijada. Sudjelovali su učenici od 1. do 4. razreda. Počela je utrka. Svi su skakali na bicikle i brzo vozili trudeći se da pobijede.

Bilo je padanja i plakanja, no svi su u trenutku zaboravili bol i brzo nastavili vožnju. Na kraju smo dobili pobjednika, a ja sam na cilj stigla treća. To je za mene i moj bicikl dobar rezultat. Pobjednici su nagrađeni čokoladom.

PETI SUSRET DJECE STRADALIH HRVATSKIH GRADOVA

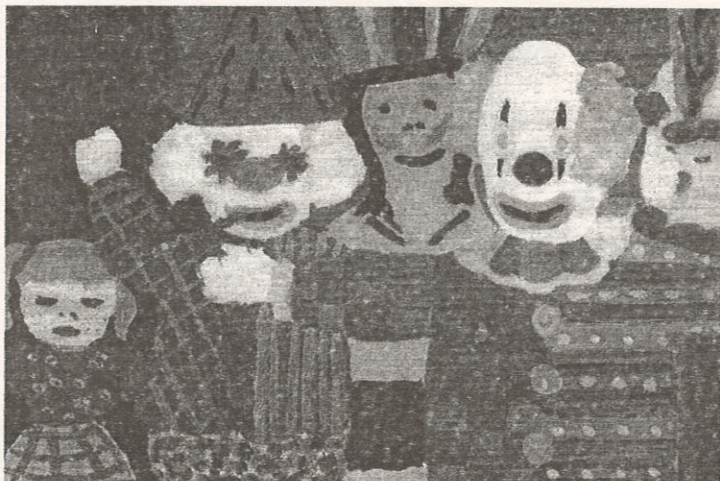
Petom susretu djece stradalih hrvatskih gradova po prvi put naša škola je bila domaćin gostima-učenicima i novinarskoj radionici.

Susret je održan od 19. do 24. travnja 1997. pod nazivom "U svijetu bački Ivane Brić-Mažuranić". U goste su došla djeca iz 16 stradalih hrvatskih gradova i bila su smještena u domove ljubavi domaćina. Gosti su u pratnji domaćina posjetili značajnija mjesta našega grada i saznali nešto više o "Ivaninom Brodu", gdje je ona napisala najbolja djela dječje književnosti.

Prigodom tog susreta izdao je i list "Ivana i mi", tiskan u 150 primjeraka, u koj su najviše zaslužni učenici, članovi novinarske radionice i voditelji.

Druženje je bilo ugodno i svih pet dana je brzo prošlo.

Marip Šolentić, 7. c

Marija Sikora, 6. b

ZASTAVA MLADEŽI HRVATSKOG

Evo naše zastave

CRVENOG KRIŽA

Mladež Francuskog Crvenog Križa raspisala je natječaj za izradu zastave na temu MIR - TOLERANCIJA - SOLIDARNOST. Prihvatili smo se posla. Branka Preksavec, Franjo Matković i Marijana Rašić su oslikali veliko platno s puno pažnje kao znak mira, ljubavi i prijateljstva. Hrvatski Crveni križ Slavonski Brod poslao je radove u Zagreb. Kasnije smo obaviješteni da je rad odabran i poslan u Pariz, gdje je izložen 15. 03. 1997. godine. Saznajemo da je izložba trenutno u Tunisu.

Sretni smo i ponosni zbog toga.

Marijana Rašić, 7. d
Branka Preksavec, 7. d
Franjo Matković, 7. d

Svašta i u našim glavama

Stekli smo nove prijatelje - književnike, čija djela rado čitamo i učimo iz njih:

*Ivana Ićana Ramljaka
Stanislavu Čarapinu
Miru Gavran
Željku Horvat Vukelja*

i dramske umjetnike *Miru Bosanac i Dubravka Sidora*, koji su nam predstavili našu prvu zvučnu knjigu - *Priče iz davnine Ivane Brlić Mažuranić*.

MASKENBAL

U NAŠOJ ŠKOLI

U utorak, 11. 02. 1997. u našoj školi održan je maskenbal. Svi učenici 5. i 6. razreda su se okupili u holu škole. Sve je bilo šareno. Bile su tu Ciganke, Kinezi, klauni, medvjedi, slikari, Pipi duge čarape i mnoštvo drugih maski. Za početak su nam se predstavile mažoretkinje, zatim je Prosudbeni odbor odabrao iz svakog razrednog odjela 5. i 6. razreda najuspješniju masku. Među svim izabranim bile su tri najbolje.

Prvu nagradu su osvojile djevojčice iz 6. a razreda koje su se prerušile u malu obitelj s tatom, mamom i dvoje male djece. Druga nagrada pripala je maski 5.c razreda a treću nagradu osvojili su učenici 6. b razreda.

Nakon predstavljanja maski, zabavili smo se uz dobru glazbu i ples. Prije odlaska kućama dogovorili smo se da se vidimo i sljedeće godine, pod drugim maskama i uz još bolju zabavu.

Tena Babić, 5. a

Kao i svako jutro sakupili smo se ispred škole i čekali zvono za ulazak u razred. Nisam znao tko se krije iza maske, dok nismo sjeli na svoja mjesta. Moja maska bila je mačka. Potajno sam želio po- **ŽELJA** bijediti, ali nagrade su osvojili Marija, Valentina i Sanjin. Njih troje imali su ljepše maske. Onda smo išli u posjet Osnovnoj školi "Bogoslav Šulek". Tu su nas učenici počastili bombonima. Sreća je bila što su najljepše maske izabrane odmah. Za kratko vrijeme ličili smo sami na sebe.

Mario Cindrić, 2. d

SUSRET MLADIH PJESNIKA SLAVONIJE I BARANJE

Cernik '97 - Treći susret mladih pjesnika Slavonije i Baranje. Ujutro u 7.20 sati krenuli smo vlakom u Novu Gradišku. Zatim su nas autom odvezli u Cernik. Stigli smo u Osnovnu školu "Matija Gubec". Na ulazu su nas dočekale učenice u narodnim nošnjama. Na majicu su nam stavile grb Susreta. U holu škole postavljena je izložba kruha, a potom je održano posvećenje. Zatim se podigla zastava Susreta i hrvatski stijeg. Svirala je himna.

Ravnatelj škole održao je govor.

Krenuli smo u Hrvatski dom. Tamo su natjecatelji čitali svoje pjesme. Najbolji su dobili nagrade: Krešimir Ščulić primio je nagradu za literarni uradak "U šumi Striborovoj" i "Slavonijo, ljepotice", a Marko Bašić za pjesmu "Moja Slavonija". To su učenici 6.a razreda, članovi literarne družine.

Otišli smo u Franjevački samostan. Tu smo vidjeli mnoge vrijedne reljefe i slike. Zatim smo objedovali, rastali se s prijateljima i Cernikom i s lijepim uspomenama.

Tomislav Alinjak, 6. a
Filip Jandrić, 6. a

DRAGI GOST

Čest gost naše škole je glazbenik, gospodin Gunter Gehenling iz Koblenca u Njemačkoj. Ove školske godine nam je poklonio blok flaute, metalofon i melodike. Marljivo smo učili svirati i kad nas je posjetio 15. 05. 1997. izveli smo mali koncert na darovanim instrumentima.

Naš gost je bio oduševljen i obećao je poslati harmoniju. Kao svaki, pa tako i ovaj susret završio je podjelom bombona učenicima. Mi smo dragom gostu poklonili sliku Franjevačkog samostana, uenički rad i pletenu košaricu punu bombona.

Melita Smačljović, 4. d

Mali koncert za našeg gosta

Matko Bošnjak osvajanjem trećeg mjesta u Qbasicu i Hrvoje Marinović osvajanjem trećeg mjesta u Logu. Na Smotri radova su sudjelovali učenici sedmog razreda Franjo Matković i Matko Bošnjak sa programom "Personal File Manager", učenici osmog razreda Tomislav Marčenić i Nikola Bucić sa programom "Best Word War" i Duje Malenica sa programom "Monopol", koji je osvojio prvo mjesto. Najuspješniji učenici su dobili i vrijedne nagrade.

Ovogodišnje natjecanje prošlo je vrlo korektno i dobro organizirano. Na natjecanju je prezentiran Internet - mreža svih mreža. To nije bilo samo natjecanje nego i jedno lijepo druženje između učenika različitih škola i stjecanje novih prijateljstava.

Tomislav Marčenić, 8. a
Nikola Bucić, 8. b

Matko Bošnjak, 7. d

Dana 15. 03. 1997. održano je Županijsko natjecanje osnovnih i srednjih škola u računalstvu. Među školama našla se i naša. Natjecanje se održavalo u Tehničkoj školi u Slavonskom Brodu. Natjecatelji su bili podijeljeni u četiri kategorije: programski jezik Logo, Qbasic i Pascal za osnovne škole i Qbasic, Pascal i C za srednje škole i Smotra učeničkih radova za osnovne i srednje škole.

Našu školu su predstavljali slijedeći učenici 6., 7. i 8. razreda: Matko Bošnjak, Franjo Matković, Hrvoje Marinović, Ante Malenica, Domagoj Vuković, Nikola Bucić, Duje Malenica i Tomislav Marčenić. Na natjecanju smo postigli zapažene rezultate. Najbolji rezultat su postigli Duje Malenica (Qbasic, Logo) i Tomislav Marčenić (Logo) osvajanjem prvih mjesta u spomenutim kategorijama te

NATJECANJE IZ MATEMATIKE

Početak školske godine setra i ja smo se uključile u matematičku grupu. Učiteljica Marina nas je pripremala za natjecanje. U grupi su bili najbolji matematičari iz svih četvrtih razreda. Pet najboljih učenika, a među njima smo bile seestra i ja, upućeno je na Općinsko natjecanje. Ono je održano u Osnovnoj školi "Vladimir Nazor". Na tom natjecanju pobijedila je moja seestra Kristina. Drugo i treće mjesto zauzeli su također učenici naše škole. Seestra je sretna što ide dalje na Županijsko natjecanje.

Nikolina Kajtar, 4. c

STRIBOR VUKOSAVLJEVIĆ, 8. b

Nešto novo - natjecanje u vožnji koturaljkama 14. svibnja 1997., održano u školi u "Malom Parizu".

Javio nam Ivan Njerš, 4. d

ODLIKAŠI SVIH OSAM GODINA

8. a 1. Maja Sedmak 2. Milka Matić
3. Marko Matić 4. Jure Samardžić
5. Duje Malenica 6. Domagoj Rečič
7. Zoran Kljajić

8. b 1. Sonja Bader 2. Alma Bišćević
3. Krešimir Grčević 4. Lana Šef
5. Lana Vitas 6. Mislav Asodi

8. c 1. Antonije Bodrožić Džakić
2. Zlatko Haramustek
3. Ivana Simić 4. Ana Živić
5. Ana Stepić 6. Lana Topalović

8. d 1. Josip Babić 2. Mladen Latinović
3. Ivan Murat 4. Krešimir Pihler
5. Senad Hujić

8. e 1. Nikolina Alerić 2. Martina Pavelić
3. Šimo Zirdum

ARGAN
DENI
OSMAŠI

S dana škole - veselo i živo

LIDRANO '97

Školski list "METEOR"
Hrvojka Knežević, 7. a
Marija Šulentić, 7. c
Filip Jandrić, 6. a
Zrinka Orešković, 5. d
Domagoj Vuković, 6. a
Amalija Dankić, 7. c
Voditelji: Lucija Karačić i
Dinka Kovačević

3. susret malih pjesnika
Slavonije i Baranje u Cerniku
Krešimir Ščulić, 6. a
Marko Bašić, 6. a
Voditelj: Nela Dončević

MATEMATIKA

Kristina Kajtar, 4. c
Voditelj: Marina Sudarević
Zdravko Marijić, 5. d
Vlatka Šimunić, 5. c
Kristina Feldvari, 5. d
Voditelj: Danko Hustić
Augustin Tomac, 6. b
Voditelj: Vinko Parašilovac
Domagoj Tolić, 7. d
Hrvoje Marinović, 7. e
Voditelj: Drago Ciglar
Lana Vitas, 8. b
Nikola Bucić, 8. b
Voditelj: Katica Blekić

GEOGRAFIJA

Krešimir Babel, 7. a
Voditelj: Marko Mađarević

INFORMATIKA

Duje Malenica, 8. a
Voditelj: Jadranka Horvat

LIKOVNA KULTURA

Natječaj "OLIMPIJSKE IGRE",
Lusanna

Bono Nikolić, 8. c
Nikolina Pavičić, 7. c

NATJEČAJ "MIR I DOBRO"
(Ministarstvo prosvjete
i športa)

Zvonimir Kovačević, 7. d

NATJEČAJ "USKRS I DIJETE"
(Ministarstvo prosvjete
i športa)

Marko Pinjuh, 7. a
Zvonimir Krajina, 7. b
Maja Cindrić, 7. c
Kristijan Babler, 7. e

MEĐUNARODNI NATJEČAJ,
PARIZ, TEMA: ZASTAVA

Franjo Matković, 7. d
Marijana Rašić, 7. d
Branka Preksavec, 7. d
Voditelj: Ankica Vuletić

EKSKURZIJA PO SLAVONIJI

19. svibnja treći razredi su išli na ekskurziju po Slavoniji. Putovali smo na istok do Vinkovaca i sjeverozapadno do Našica. U Vrpolju smo razgledali Galeriju "Ivan Meštrović".

Ivan Meštrović je poznati kipar koji se rodio u Vrpolju, a svoj život proveo u Dalmaciji, Zagrebu i Americi, gdje je i umro. Najviše mi se svidio kip Majka i Andeo Gabrijel.

Nakon toga smo krenuli u Đakovo gdje smo posjetili Đakovačku katedralu koju je gradio Josip Juraj Strossmayer.

Zadivili su nas prekrasni oltari i zidovi ukrašeni svetim slikama. Krenuli smo u ergelu konja lipicanaca Ivan dvor. U njihovom muzeju smo vidjeli medalje i pehare koje su konji i jahači dobili za osvojena mjesta u preskakanju prepona i jahanju.

Put nas je vodio u prijateljski posjet u OŠ Bartola Kašića u Vinkovcima. Oni su nam priredili program i počastili nas slatkišima. Prošli smo putem pod nadzorom UNTAESA a to su sela: Gaboš, Markušica, Antunovac koji je porušen i Ivanovac

koji se obnavlja. Upoznali smo i grad Osijek koji ima tramvajsku prugu i rijeku Dravu. Prošli smo kraj tvornica "Slavonija" i "Saponija".

Kada smo stigli u Bizovačke toplice djeca su se kupala u običnoj vodi, a stariji u termalnoj vodi koja liječi bolesti. Posjetili smo i privatni zooški vrt u Našićkom Markovcu. Vidjeli smo mnoge životinje, a to su: srne, medvjed, tigar, leopard, orlovi, zmija i mnoge druge. Taj zooški vrt ima više od osamdeset životinjskih vrsta.

Nakon napornog puta sretni i zadovoljni vratili smo se kući.

Marina Čondić, 3. a

Šesti razredni odjeli naše škole na Plitvicama

MEĐUOPĆINSKI SUSRET

Ovogodišnje susrete Lidrano '97 započeli smo u našoj školi. Bili smo domaćini Međuopćinskog natjecanja. U našoj blagovaonici bilo je mjesta za sve natjecatelje i njihove voditelje.

Program je počeo pozdravom naše ravnateljice gospođe Marije Katalinić, u ime škole domaćina i dogradonačelnika, gospodina Zvonimira Markotića, koji je otvorio susret i poželio svima puno uspjeha.

Sljedilo je predstavljanje škole najboljim literarnim i novinarskim uracima. Prosudbeni odbor je prije Susreta odabrao po pet najboljih uradaka

Uspomena na susrete

u jednom i drugom stvaralaštvu.

Na redu je bilo scensko stvaralaštvo. Uživali smo i pozdravljali izvođače, osobito naše predstavnike: literarce, lutkare i učenike, koji su predstavili učenički list Meteor.

Užina i sok su skratili iščekivanje. Predsjednik Prosudbenog odbora gospodin Petar Kekez je proglasio najbolje.

Zadovoljni smo. Literarci i školski list Meteor idu na Županijsko natjecanje i predstaviti će se publici u Novoj Gradišci.

Iva Čondić, 5. b

ŽUPANIJSKI SUSRET

U petak 14. ožujka 1997. godine, okupili smo se pred školom u 9,00 sati. Bili smo uzbuđeni. Išli smo u Novu Gradišku na Županijski susret Lidrano '97. Domaćin Susreta bila je novogradiška Gimnazija. Susret je počeo u 10,00 sati. Scensko stvaralaštvo je bilo na početku: recitacije, recitali, igrokazi, dramatizacije, lutkari.

Onda su na red došli literarci i novinari, među njima i naši literarci i mi koji smo predstavljali školski list Meteor. Uzbuđenje i neizvjesnost! Tko će ići na Državni susret? Prosudbeni odbor nije imao laku zadaću. Čekali smo uz pjesmu, glazbu i klop.

I onda sreća! Školski list je prosljeđen na Državni susret. Na povratku kući, u autobusu, pjevali smo, šalili se i nadvikivali.

Susret mi je ostao u divnom
Zrinka Orešković, 5. d

DRŽAVNI SUSRET ŠIBENIK, 22.-24. SVIBNJA 1997.

Na Susretu je otvorena Izložba izabranih školskih listova učenika osnovnih i srednjih škola iz cijele Hrvatske. Izloženo je ukupno 55 listova, 29 za izložbu a 26 za izložbu i natjecanje.

Predsjednik Središnjeg odbora Lidrana dr. Stjepko Težak i ravnateljica šibenske Ekonomske škole gospođa Lovorka Bujas u kratkim govorima izrazili su zadovoljstvo zbog sve većeg broja školskih listova pisanih književnim hrvatskim jezikom.

Izložba je pobudila veliki interes i oduševila nazočne. Mi smo bile sretni i zadovoljni, jer je i naš školski list Meteor bio izložen i pohvaljen.

Novinari: Marija Šulentić, 7. c
Hrvojka Knežević, 7. a

POHVALNICA

školskom listu

METEOR

OŠ Antuna Mihanovića, Slavonski Brod

za sudjelovanje na Hrvatskomu školskom susretu

LIDRANO '97

Šibenik, 21. - 24. svibnja 1997.

Marija Šulentić, prof.

NAŠA ŠKOLA U PROJEKTU EUROPSKE MREŽE ŠKOLA KOJE PROMIČU ZDRAVLJE

Ideja o školi kao mjestu zdravog življenja, učenja i rada potaknula je osnivanje Europske mreže škola koje promiču zdravlje.

Tako je započeo Projekt u koji se, nakon potpisivanja ministrice Prosvjete i športa i ministra Zdravstva, Hrvatska uključila 1993. godine.

Od 1993. godine do 1996. godine Hrvatsku mrežu škola koje promiču zdravlje činilo je 11 osnovnih škola.

Svrha je zajednički razvoj i primjena takvih metoda, sadržaja i oblika rada s djecom, učiteljima, zdravstvenim djelatnicima, roditeljima i zajednicom, koje razvijaju pozitivne stavove prema zdravlju i zdravim životnim navikama.

Iskustva prvih 11 škola pokazala su vrlo uspješne

rezultate. Stoga je predloženo da se ideja i rad prošire na veći broj škola, a programi obogate novim aktivnostima i novim sadržajima.

Zadaća Programa je da se u školi, uz prijenos kognitivnih znanja, radi na razvijanju osobnih vještina, samopoštovanje i samopouzdanje mladih, te odgovornosti za vlastito zdravlje.

Naša škola je pristupila ovom Projektu, kao jedna od 10 novopredloženih škola, krajem lipnja 1996. godini.

Uz zajedničke ciljeve i zadaće, koje su dužne provoditi sve škole koje promiču zdravlje, dogovoreno je da svaka škola odabere i područje kojim će se uže baviti, ovisno o specifičnim okolnostima i sklonostima

Na radnom sastanku predsta-

vnika svih škola i naša škola je predstavila svoj Plan i program rada.

U osobnoj iskaznici škole naveli smo osnovne podatke i moto škole: HUMANIM KORACIMA PREMA ŠKOLI PO MJERI DJETETA - ČOVJEKU TREĆEG TISUĆLJEĆA.

U PROGRAMU smo istakli područje i sadržaj rada:
- uređenje unutarnjeg prostora
- oplemenjivanje prostora kulturnim sadržajima
- uređenje školskog okoliša
- izleti i ekskurzije
- zdrava prehrana
- ekologija
- prevencija ovisnosti putem radionica
- veza sa školama koje promiču zdravlje putem INTERNETA
- upoznavanje dječijih prava (dječji

forum, konferencije)

Od mnoštva zaista raznovrsnih aktivnosti koje nudimo učenicima, voditeljima i društvenoj zajednici, posebice je zapažen naš već tradicionalni dječji sajam, obiteljski domjenak i dječji forum.

I na kraju želja je umjeteljima i nositelja Projekta da osnovne odrednice iz uključeničkih škola dopru i do ostalih škola, da učenici pronađu nove sadržaje i spoznaju da je škola mjesto za različite sadržaje i aktivnosti, a ne samo za "bubanje", "streljanje", i skupljanje ocjena.

Stručni tim za provedbu projekta

VALENTINOVO - DAN ZALJUBLJENIH

JEDINOJ

Kad bih zlatnu ribicu uhvatio,
bilo da je dan, noć, dal' je toplo il' zebe,
izabrao bih sreću, zdravlje i tebe.
Kad krećem u školu, bar 15 razloga da ne idem imam
ni jednoga se ne sjetim,
jer samo na tebe mislim.

Pogledom te pratim stalno,
sramim te se, stidim,
a drugu neću da vidim.
Zbog tebe ne učim,
s ocjenama ne stojim baš čisto!
No, još me zanima osjećaš li isto?

Tvoje ime jedva znam,
a moje srce stalno moli
da se u istom razredu nađemo u srednjoj školi!
Što mi radiš?
Ne znaš da postojim, a dušu mi kidaš!
No, ja ću trpjeti, jer mi se sviđaš.

Jure Samardžić, 8. a

1. nagrada

Moja simpatija

Moja simpatija prava je fora,
često je vidim vani kad se rola.
Lijepa je k'o ruža,
pogotovo kad joj je haljina uža.
Još i danas joj želim prići, al' na rolama je brza,
ne mogu je stići.

3. nagrada

Tomislav Pavić, 7. a

VOLEJETI

Biti zaljubljen
kako je divno!
Boje su tople,
ništa nije sivol

Biti zaljubljen
pravo je stanje!
Slava i novac
vrijede mnogo manje!

Volejeti čovjeka i svijet
znači uvijek ići naprijed!

Biti zaljubljen
u svaki novi dan,
siguran je put
i za najdulji san.

Volejeti
i kad život boli,
to može samo onaj
ko zna da voli.

Bojan Dejanović, 6. a

2. nagrada

NEKOG TREBAM JAKO ČE ME VOLJETI

Dječak i djevojčica

Dječak i djevojčica-
tako su nas zvali,
ljutili se nismo
jer smo bili mali.

Trčali smo poljem,
mlado cvijeće brali,
ljubili se nismo,
jer to nismo znali.

Dječak i djevojčica-
to smo nekad bili,
sad me zoveš voljena,
a ja tebe mili.

Silvija Satinović, 7. b

Valentin

Valentin živi u srcu mom,
tu njegov je dom.
Zauvijek će u njemu
živjeti on.

Sanja Ravnjak, 5. d

Moja simpatija

Moja simpatija je frajer pravi,
lako nosi tonu gela na glavi.
On je cool za mnoge cure,
koje su njemu prolazne avanture.
Ima oči boje neba,
al' bi bilo bolje da malo više štreba.
Vidim ga u školi svaki dan,
Jednom smo čak izašli van.
Pitam ga jednom da li me voli,
a on se smije i neće da odgovori.
I da Valentinovo ne slavimo u školi
ni danas ne bih znala da me voli.

Tihana Ivakić i Irena Rešković, 7. a

Domagoj Marjančević, 8. b

"PRIJATELJSTVO"

Danas me prijateljica ponudila cigaretom. Bila je noć i bili smo u diskaču. Skoro svi moji prijatelji puše. Svaki put kada se naprave "dobri" i ponude mi cigaretu, ja se izvlačim nekim ludim forama. Pokušavam ih nasmijati, jer ne želim da saznaju kako ja mislim da je pušenje glupo. Ako im priznam, možda će me ismijati pred drugima. Zbog čega, zbog cigarete! Stvarno ne znam zašto uopće puše!

Te noći u disku su svi bili nekako mrzovoljni, jedva su čekali da nekom naude. Nisam slutila da ću ja biti njihova žrtva. Prijateljica me stalno nagovarala, kao nikad prije. Možda zato što sam je opomenila da u zadnje vrijeme puno puši i pije. Ali ja nisam htjela popustiti. Tada me ošamarila. Vratila sam joj udarac. Osjećala sam se sama, jer na mojoj strani nije bilo nikoga. Uplakana, istrčala sam van.

Više se nisam vidjela s tom "prijateljicom". I sama sam shvatila da ona nije prijateljica za mene. Sada sam doznala da se liječi. Probala je i drogu. Promijenila sam se puno. Novi prijatelji, društvo, zabava pomogli su mi shvatiti da postoji bolja i ljepša strana života.

Ana Jukić, 8. e

RECI NE

POT U OVISNOST

Život je teška borba za sve nas i zato kroz njega treba hodati uspravno, snažno i hrabro. Ne treba tražiti sažaljenje i utjehe u drugim stvarima, koje nas odvođe na put ovisnosti...

Ovisnost je slabost i utjehe neodlučnog čovjeka, koji uvijek stoji na raskrižju, neznajući kojim putem krenuti. Takvim ljudima treba pružiti svu moguću pomoć i posvetiti im više vremena. Njima jednostavno treba pokazati stvarnu ljepotu života i podržati ih u novom početku. Tada će slobodno udisati čisti zrak, uživati u sunčanom danu i diviti se ljepoti koju imaju pred očima, te biti svjesni što su mogli izgubiti.

Ovisnost i užici koji idu uz nju neće vam pomoći da riješite svoje probleme, ostvarite svoje snove... Oni će vas uništiti i dotući, i to vašom rukom, rukom kojom ste toliko željeli uhvatiti sreću i naći mir!

Martina Pavelić, 8. c

KORAK U SMRT

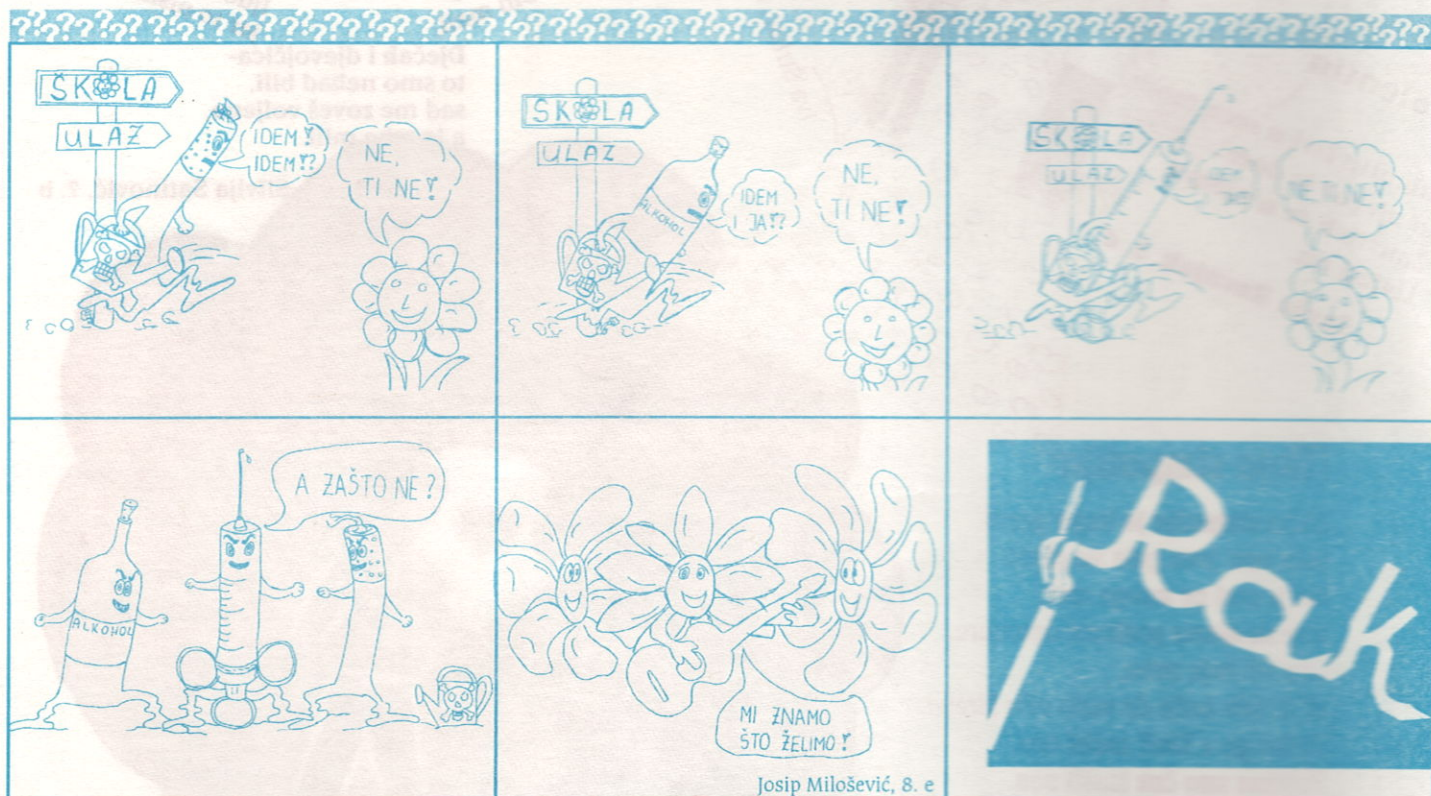
Iako nam se ponekad čini da su naši problemi i nedoumice najveći na svijetu, uvijek postoji rješenje. Svaki se problem može riješiti uz pomoć najdražih, uz pomoć obitelji i prijatelja, i zato se ne može opravdati traženje utjehe u narkoticima.

Život je suviše lijep da bi ga uništavali bilo čime, a ponajviše drogama. Ako na mladim ljudima leži budućnost, tko zna kakva će to budućnost biti, jer droga vlada svijetom i uzima mnoge nedužne živote!

Mislim da oni, koji pokleknu ne znaju istinu o sebi. Ne znaju kako je lijepo sunce koje grije, zemlja po kojoj hodaju i ljudi koji ih vole. Oni zaboravljaju voljeti i biti voljeni, zaboravljaju kako je to kad se smiješiš i sretan si. Oni više nisu oni stari, oni nisu ni ljudi, oni su stvari bez osjećaja, pravih prijatelja i istinske sreće. Postali su samo izgubljena stvorenja, kojima treba samo jedan korak do smrti, a život koji oni žive, nije pravi život.

Zato treba uživati u onome što imamo, u pravoj, istinskoj sreći koju nam pruža život, a ne prividnoj sreći, koju pruža droga.

Alma Bišćević, 8. b

Josip Milošević, 8. e

TKO NE ČINI NIŠTA, ČINI ZLO

Vodimo stalnu brigu o našem parku

VODA

Anita Kljaić, 6. c

Često čujemo ovakove vijesti:
 Pomor riba, nafta u moru, otpada na tone! ...
 Kemikalije u Savi,
 Tone otpada u Dravi!
 Zašto to ljudi rade?
 Zašto?
 Možda iz objijesti?
 Je li ljudi zaista nemaju nimalo savjesti!
 Zar ljudi ne znaju da je voda za piće?
 Čista mora, potoci, rijeke,
 Zar to nije ljepše čuti?
 Puno pitanja, malo rješenja!
 Puno problema, puno dilema?
 Čuvajmo vodu, ne zagađujmo je,
 Bez vode nema života,
 Jer voda-voda je naše najveće blago !!

POSJET GAJNI

Jednog lijepog svibanjskog dana mi, ekološka družina, posjetili smo Gajnu.

Gajna je tipični prisavski pašnjak koji se nalazi u blizini sela Oprisavaca. Zbog njezine izrazite ljepote 14. rujna 1990. proglašena je zaštićenim krajolikom.

Kada smo stigli u Oprisavce, krenuli smo pješke na područje Gajne. Tamo smo vidjeli ogromne pašnjake na kojima se nalazi više manjih bara. Na jednoj od bara smo se zadržali oko dva sata. Vidjeli smo i neke biljke o kojima trenutno učimo: močvarna perunika, sitina, razni šaševi, plod rašca - kvrgavi orah ...

Uspjeli smo se i okupati. Nakon toga krenuli smo u obilazak ostalih pašnjaka. Stigli smo do đerma gdje smo se slikali i nastavili dalje naš obilazak. Vidjeli smo još dvije male bare i pašnjak pun krava, koje su budno motrili psi - Hrvatski ovčari.

Bio je to naš posjet jedinom slavonskom zaštićenom krajoliku - GAJNI!

Anita Kljaić i Andrea Pavičić, 6. c

S pastirima na Gajni

MEĐUNARODNA MIROVNA INICIJATIVA SRCEM DO MIRA

26. 10. 1996. godine ispred Osnovne škole Samobor zasađena je bijela ruža mira. Zasadila ju se gđa. Ema Miočinović i profesorica biologije Vesna Bušić iz Osnovne škole Antuna Mihanovića iz Slavonskog Broda. Svečanosti su bile nazočne i žene Europe, Azije, Australije i Amerike koje su sadile bijelu ružu mira ispred Osnovne škole Samobor u znak sjećanja na osnivanje organizacije Srcem do mira i zahvalnost školi na gostoprimstvu. Nakon ove svečanosti u kino dvorani je održan koncert duhovnih pjesama na kojemu su nastupali: Kulturno umjetničko društvo "Sloboda", Kulturno umjetničko društvo "Žumberak", zbor "Kralj Zvonimir", Trešnjevski mališani i petero učenika Osnovne škole Antuna Mihanovića koji su došli iz Slavonskog Broda sa svojom

profesoricom glazbenog gđom. Katicom Ivandić. Imena učenika su Hrvojka, Jasna, Mia, Marko i Krešo, a otpjevali su pjesmu Naša priroda koju je sam napisao i komponirao učenik Marko. Na koncert duhovnih pjesama došle su i gradišćanske Hrvatice pod vodstvom gđe. Elizabete te poklonile organizaciji sliku na kojoj se nalazi

kapelica i drvo mira. Gđa. Ema Miočinović i gđa. Emsuda Mujagić zahvalile su se svima što su došli. U 12 sati je pred kinom zasađena bijela ruža mira u čast obilježavanja 3. obljetnice Međunarodne mirovne inicijative Srcem do mira.

Ivica Lipovac, 6. d
OŠ Samobor

Anto Rašić, 6. a

Koliko će dugo odolijevati i naš slavonski hrast?

PROVELI SMO DVIJE AKCIJE SAKUPLJANJA STAROG PAPIRA I UKUPNO PRIKUPILI **11.504,50 KG**

Jesenska akcija	Najuspješniji su bili:	Proljetna akcija
1. 6. b 714 kg		1. 6. a 1028,5 kg
2. 6. a 698 kg		2. 6. c 896 kg
3. 5. b 469 kg		3. 6. b 610,5 kg

S OLOVKOM I KISTOM U RUCI

MOST

RIJEKA LJUDE SPAJA,
ALI I RAZDVAJA.

LJUDI MOSTOVE GRADE
DA SPOJE PRIJATELJE SVOJE.

MOJA ŠARENA OLOVKA

Moja šarena olovka
obožava svoju kućicu,
moju peronicu. Ona voli
crtati cvjetice i nestašne
leptiriće. Kada se umori,
piše kriva slova i neda
nikakvog odgovora.

Tea Vrdoljak, 2. e

Tin Horvatin, 2. c

MOJ MEDO

Moj medo je mali medo. Ima
luckastu glavu i dva crna oka,
dva zaobljena uha i malu njušku.
Trbuh mu je poput šarene lopte iz
koje izviruju ruke i noge.
Moj medo je mekši od jastuka.
To je moja najdraža igračka.

Andrea Božić, 2. b

Anja Colić, 1. b

Tko je moj prijatelj?

Meni je prijatelj onaj tko nije škrt, zavidan, ima dobro srce i
zna se našaliti.
Davorin i Dario moji su najbolji prijatelji. Neki iz mog razreda
ih zovu ŠTREBERI. Koliko ja znam štreberi su učenici koji ono što
nauče, brzo zaborave. Davorinu i Dariu sve ostane u glavi dugo
vremena.
U mom razredu nema štrebera! Zato, ako vas netko zove štreber,
nemojte se obazirati. Nazovite i vi njega nekim drugim imenom.

Robert Mušićki, 5. a

ZAČARANA OLOVKA

Moja olovka je čarobna!
Moja olovka je pametna!
Još od prvog razreda
u bilježnicu moju svašta je napisala:
abecedu,
brojeve glavne
i one što stoje u redu.
Napisala je četiri čarobne riječi:
kuda ide dijete,
kad se treba liječiti ...
Glagole i imenice,
riječi i rečenice.
Olovka je prijatelj
mnoge djece.

Isigenija Zubak, 2. e

Prijateljstvo

Prijateljstvo je
sreća.
Prijateljstvo je
druženje, igra.
Prijateljstvo je
radost koja
vlada među
ljudima!

Sanja Jerković, 2. c

SUNČANI PIR

Sunce se ženilo s Proljećem. Na pir je zvalo goste.
Među najbrojnijima bile su proljetnice, predivne
ljepotice. Jaglac je obukao žutu haljinicu. Zeleni šešir s
bijelom vrpcom obukla je visibaba. Ljubičica zamirisala i
sve očarala. Na pir su dolepršali i leptir i bumbar u crnom
odijelu.

Kakav bi to bio pir da nema kolača? Za to su se
pobrinule pčele i donijele predivnu tortu od meda, a onda
je zazvonila visibaba, zavrtjale priče, zazvile pčelice i
orkestar je tu. Vesela gjesma i svirka prihvatili medu iz
zimskog sna, te se i on pridruži gosti. Veselje je trajalo
dugo u noć.

Tada se pojavio Mjesec i začulo Sunce mnogi smije, te
objavio da je pira kraj. Proljetnice skupile svoje haljinice.
Leptiri i pčelice odlepršali, a Sunce i Proljeće utihli su
sretni na spavanje.

Bojan Batić, 3. a

DA SAM VJETAR

Često sam gledao kako vjetar juri preko polja i livada, zavija oko drveća i odnosi listove. Poželio sam biti vjetar, bar nakratko.

Da sam vjetar jurio bih kroz gradove i sela, preko visokih, snježnih planina, gustih zelenih šuma i preko velikih plavih mora. Rado bih se prikrađao lijepim djevojčicama, a zatim naglo projurio kroz njihovu gustu, dugu kosu. Skidao bih šarene kape sa njihovih glavica. prolazio bih kroz krošnje drveća i sa sobom nosio uvele tamno-smeđe listove.

Mamama i bakama bih pomogao sušiti rublje.

Visoko bih dizao vesele
šarene zmajeve i gledao osmjehe
na radosnim dječjim licima.
Pomogao bih ladama i brodovima
da stignu u luke prije oluje. Dizao
bih valove na beskrajnoj,
plavetnoj pučini, okupanoj
suncem. Ljeti bih rastjerivao sive
kišne oblake i dovodio vesele
bijeće oblačiće. Jadrilicama bih
pomogao da se što duže održe u
zraku. Lagano bih ljuljao vitke
elegantne breze i uživao u
njihovom plesu.

Da sam vjetar, mnogo toga
lijepoga i dobroga bih napravio i
bio bih sretan.

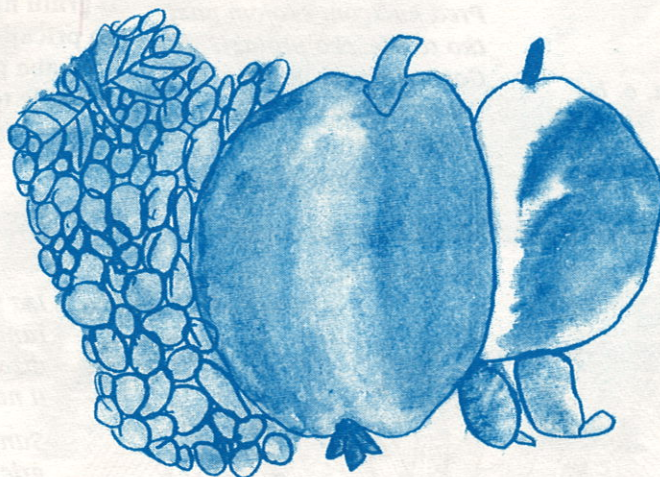
Ivan Šakić, 4. b

Monika Milić, 1. c

I JA SAM UČENIK

**Ode ove godine i ja sam učenik.
Idem u prvi razred.
Rado učim i pišem zadaće.
Imam puno prijateljsica:
Moniku, Nikolinu, Sanju, Renatu,
Inu i Anitu.**

Valnea Starčević. 1. c.

Monika Milić, 1. c

MAJKA

*Moja majka je dobra,
moja majka je najbolja,
uvijek me čuva i štiti od nevolja.*

*Majka nam sve da,
majka i pati s nama.
Ona nas voli do beskraja!*

*I kad smo tužni,
majka nas tješi.
I kada smo dobri,
majka nas nagradi.
Majka nas uvijek usreći.*

Dora Sedmak, 4. b

SLIKE JESENI

Došla je slikarica jesen. Sve je obojala u crvene, žute i smeđe boje. Vjetar se naljutio pa kida lišće i tjera oblake. Rodu je baš na četvrtini puta zabošlo krilo, pa se morala vratiti. Vjeverice s lopticama od kestena igraju košarku a navijači su im djetlići. Oni navijaju lupajući po deblu a sutra će u Šumskom večernjaku izaći izvješće tko je pobijedio.

Ivan Karlović, 3. a

SREĆA

*U mom životu
stanuje sreća,
koja je velika,
velika vreća.*

*Sretnih dana
u njoj ima,
i uvijek se
sretno smije svima.*

*U toj vreći i
ljubavi ima,
koja neprestano
pršti po svima.*

Matea Bošnjak, 4. b

MAMA

**MAMA JE U OBITELJI NAJVAŽNIJA,
MAMA JE NAJDRAŽA.
MAMA JE VELIKO SRCE,
MAMA JE VELIKA LJUBAV.
VOLIM SVOJU MAMU!**

Josip Alar, 1. b

ŽUTA JESEN

Stigla nam jesen
žuta.
Raznosi lišće kraj
puta.
Kišne kapi
lupkaju na prozor.
Vjeverice igraju
nogomet u parku,
pa nam
je zabavno
gledati njihovu
nestašnu igru.

Tara Vajzović Štrumberger, 3. a

ŽUTA PIJESMA

Žuto je sunce,
žut je cvijet,
a najljepši je
žuti suncokret.

Anita Zeba, 3. b

PROLJEĆE

LASTE NAM SE VRAĆAJU
I CVIJEĆE RASTE.
DOŠLO NAM JE PROLJEĆE.

Ivan Perković, 2. c

ŠKOLJKA

Na zlatnom pješčanom tlu,
zapluskana bijelom pjenom vala,
biserna školjaka
donosi pozdrave žala.

Usnula na vrelom pijesku
sanja neobične snove ...

Kada se zalazom sunca nebo zažari,
dubine joj pozdrave šalju,
a biserna školjka osjeća
da je u nebeskom raju.

Ivana Sikora, 6. b

PROLJEĆE

Proljeće nam dolazi,
hladna zima odlazi.

Dobro došlo, proljeće

Odškrinulo sunce vrata,
ljubilo mi sneno lice,
pred prozorom mojim nikle
sramežljive ljubičice.

Dobro jutro, proljeće!
Dobro došle male laste!
Nasmijano sunce: Zdravo!
Zlatne zrake tebe krase.

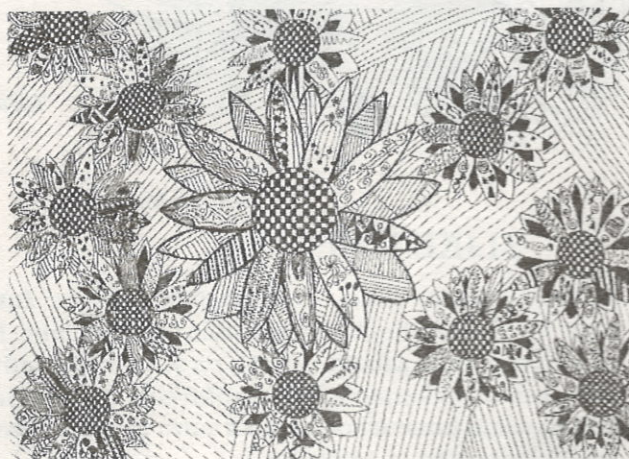
Zdravo svima, zaplešimo
k'o šareni mali leptiri!
Dobro došlo, proljeće,
donesi nam željen mir.

Krešimir Ščulić, 6. a

Sve su ljepši dani,
igramo se vani.

Svuda cvjeta cvijeće,
i lista drveće.

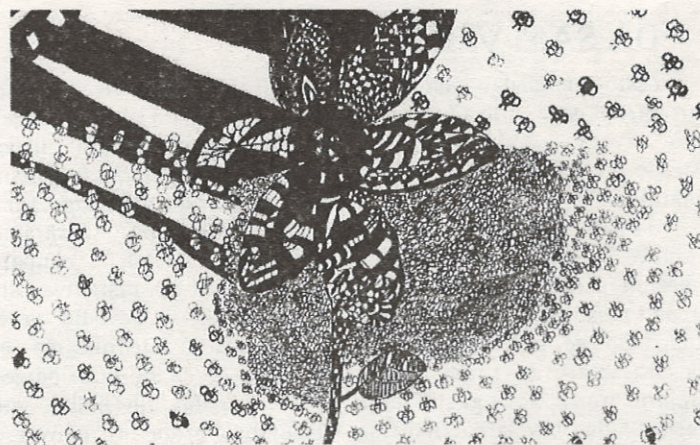
Nina Radičević, 1. a

Mirta Valić, 7. c

Ivan Đaković, 7. c

Nina Marjanović,

PROLJETNI RAZGOVOR

Došlo je proljeće.
Sunce je već visoko.
Čarobni trenutak dana.
U grmu nešto šušti.
To pričaju proljetnice i životinje.
Visibaba pruža svoje sjajne bijele latice.
Kako je toplo!

Mihaela Diklić, 3. e

LJETNI DAN

Iza visoke planine
ranim ljetnim jutrom
diže se pospano sunce
u nebeske visine.

Sunčeve zlatne zrake
grle nebo i oblake.

Okitile kosu hrasta,
a milom licu toplog sunca
divi se i mlada lasta.

Predvečer kada sunce izgara,
gasi se plamen vječnog žara.
Zalazi sunce iza dalekih planina ...
Sve sniva ... Sve sniva ...

Ivana Sikora, 6. b

PROLJEĆE U SELU

Malo selo Završje nalazi se u
okolini Slavonskog Broda. Tu živi
mamin ujak. Moja obitelj ga
ponekad posjeti. U blizini njegove
kuće nalazi se mali šumarak. On je
u proljeće pun šarenog cvijeća i
raspjevanih ptica. Svakog proljeća
odlazimo uživati u ljepoti buđenja
prirode. Tako smo krenuli i ove
godine. Morali smo preći preko
brzog potoka na kojem se nalazio
stari uski drveni mostić. Prolazili
smo uz prekrasne brežuljke do

šumarka. Kroz stabla bagrema,
graba i ljeske prolazile su blistave
prozirne sunčeve zrake, koje su
probudile visibabu. Ona je svoju
malu bijelu glavu spustila prema
tlu. Potočnica je rasvjetlila svoje
plave latice, a cicanace su
procvjetale kao meko krmno.

Na povratku, kod maminog
ujaka, jahali smo crnog velikog
konja, koji je isto tako uživao u
zaplinski sunčanog proljetnog dana.

Martina Šerović, 4. c

IZ MOG DNEVNIKA

Budi me zvonjava telefona. Iz susjedne sobe dopire glas moje mlađe sestre. Brat viče da nas zove baka i čestita nam Božić. Ustajemo. Tata nam još jednom čestita Božić, jer ne zna jesmo li osjetili njegov poljubac rano jutros. Dok mama i tata piju prvu jutarnju kavu, s bratom i sestrom razmotavam poklone ispod bora. Svi smo sretni. Slijedi božićni doručak, a po starom dobrom običaju to su hladetina i

pečenka. Stižu nam i susjedi čestitati Božić, a telefon non-stop zvonji. Odlazimo baki na ručak. Kod bake provodimo popodne, a po povratku kući navraćamo u crkvu. Mama i tata nam pokazuju i objašnjavaju što su jaslce. Znamo sve to, ali volimo slušati njihovu priču. U crkvi je sve tako svečano i lijepo. Borovi su božanstveni. Sve sjaji nekim posebnim sjajem. U tako posebnom raspoloženju vraćamo se kući.

Tea Botica, 5. a

Kao sjene kradu se moje misli ...

Najljepše priče na svijetu
potekle su iz Ivaninog srca,
iz ljubavi prema djeci,
iz radosti i dobrote.

Zelene krošnje lelujaju tiho,
mlade trave srebrom se rose,
a ja u mislima Jaglenac maleni,
s Rutvicom me vjetrovi nose.

Kao sjene kradu se moje misli ...

Letim na krilima
plavim prostranstvom ...
Zrake sunca krče mi put
i čas sam Hlapić, nemoćan i jadan.
a čas opet Regoč, ogroman i ljut.

I misli plove ... Ljepote se roje ...

Krešimir Štulić, 6. a

Marko Klarić, 6. a

IVANIN SVIJET

Gle, što se to zbiva?!
Što me iz sna budi?
To me Kosjenka cjeliva!
U moj su san došetali Ivanini ljudi ...

Oko užarenog, vrelog ognja
Domaćini kolo vode,
a maleni Tintilinić
vodi baku do slobode!

Dok zabrinuti Potjeh istinu traži,
oko njega su prijevare i laži.
Velikodušni Hlapić na dugi put kreće
misleći da će naći više sreće.

Dok Regoč bezbrižno spava,
ribar Palunko svoga sina traži.
Sada je njegova sreća prava,
jer više nema ni tajni, ni laži!

Ivana Sikora, 6. b

IZ DNEVNIKA

"USUSRET MLADOM SUNCU"

Dnevniče, prijatelju moj!
Tebi će pripadati moje srce, tajne moje duše.
Vrijeme je Došašća, radovanja Novom Danu. Ne
ljuti se ako te zaboravim koji put, jer me obveze
traže. Učenje! Zemljopis i povijest me čekaju, a ja
nevoljko uzimam te knjige.
Dok ovo pišem, moja olovka pjevuši. Čuvaj,
dnevniče, sve upisano kao oko u glavi!

Nedjelja, 1. XII. 1996.

Sunce se tajanstveno pomaljalo, a sa
zorem i ja sam se budila. Budila sam se iz sna
zvanog lijenost! Ostavila sam topli krevet. Idem
na misu; to je tek mala žrtva! Ta, Isus je meni
podario život, a svoj dao za sve nas! Ušla sam
ponizno u tišinu crkve. Bilo je svečano. Molitvom
sam se zahvaljivala Bogu, osjećala uzvraćenu
ljubav i snagu. Bila sam sretna!

Ponedjeljak, 2. XII. 1996.

Jutro je maglovito, pospano. Tiho
koračam prema crkvi. Škripi snijeg pod nogama.
Odjednom udarac u glavu: Gruda! Odakle?
Okrećem se, nikoga ne vidim! Obuzela me ljutnja,

bijes je rastao. Osjećala sam da je to On. Prkosi.
Prijetila sam u sebi, i pred crkvenim vratima
sabrah se. Božji glas me smiri i pomogne da
odagnam ružne misli.

"Mir s tobom", pružamo si ruke i odjednom
ugledah poznate oči, vragolasto se smiješe, a
moje srce kuca "100 na sat" ...
Sada sam sigurna čija me gruda pozdravila.

Nedjelja, 15. XII. 1996.

Ustaj, spalvalice! Zlatno sunce me zove.
Novi Dan se bliži. Na putu do crkve razmišljam o
praznicima. Željela bih se odmoriti, izigrati.
Prepustiti se mekoći snijaga. No, pustimo sada
praznike. Nisam potpuno razumjela propovijed.
Mislim da je moram doživjeti kako bih je mogla i
razumjeti.

... Bogataši su Crkvi davali mnogo novca, a sirota
starica nešto sitnija ...
Svećenik kaže da je ona dala najviše! To me
muči. Moram to razjasniti.

Srijeda, 18. XII. 1996.

Magla gusta, ljepljiva. Sivo i tmurno jutro.
Inje mi kiti kosu. Pred crkvom sjedi ubogi starac,
očekuje pomoć. Gledao me tužnim pogledom.

Sjetih se svećenikovih riječi: "Moramo se češće
odricati."

Imala sam novac za pecivo. Više nisam bila
gladna. Prišla sam starcu i dala ga. Bio je
zahvalan, ja sretna. Osjećala sam Božju ljubav.

Petak, 20. XII. 1996.

Grad je snivao bijeli san. Smirena sam išla
na misu. Obuzela me svetost. Ispovijedala sam se
i izmolila pokoru. Ne smijem reći koliko! Imam
naviku potom ostaviti koji novčić u crkvi. Imala
sam samo kunu; zaboravila sam ga ponijeti od
kuće. I ovaj put mi je propovijed pomogla: Čovjek
daruje koliko može, ali od srca! Otkrila sam
značajke svećenikovih riječi. Bila sam Bogu
zahvalna.

Utorak, 24. XII. 1996.

Opraštam se s tobom, dragi Dnevniče, i
zahvaljujem što si bio strpljiv i vjeran prijatelj.
Badnjak je sa sobom donio i pahulje. Bijeli Božić.
Osjećam ga. Mlado Sunce se rada ...
Moje srce jače kuca.
Obitelj je na okupu. Svi smo sretni, obdareni
ljubavlju. Pobožno očekujemo rođenje Isusa, u
miru i molitvi!

Marija Sikora, 6. b

Kako sam doživjela lik malog Ućkarića

Zimsko jutro. Šetam gradskim trgov stisnuta u svom zimskom kaputu. Vjetar se uvlači u kosti, iako sam toplo obučena. Rijetke pahulje padaju mi u kosu. Izgleda da će oblaci svaki čas prestiti na zemlju gomilu snijega.

Odjednom ugledam na trgu stara, rasklimana kola i jadnog konja privezanog za njih. Kraj kola stoji dječak, crn od uglja, blatan i prozebao. Bio je slabo obučen i vidjelo se da mu je hladno. Doimao se zabrinuto i potišteno. Šetao je pogledavajući sad na jednu, sad na drugu stranu. Izgledao je ozbiljno, kao da i nije dijete. Što li se samo mota po toj maloj ozbiljnoj glavi? Bio je tako zamišljen. Prišla su mu neka djeca. Nešto su mu dovikivala, što ga je očito zasmetalo, pa je obratio pozornost na njih. Dječakovo lice je izgledalo još tužnije nego prije. Dok je razgovarao s djecom, pogledavao je na njihovu odjeću i knjige. Kao da im zavidi. Izgledao je zainteresirano u jednom trenutku, a u drugom kao da želi da ga puste na miru.

Šmetalo mu je dovikivanje djece, svaka riječ je ostavljala novi trag tuge, iako on to nije pokazivao. Bilo mi ga je žao. Željela sam ukoriti bezobraznu djecu. Dječak ionako ima dovoljno briga, a oni ga još kore. Na toj djeci se vidjelo da su sretni i bez problema. Dječakovo lice je bilo bolno. Djeca su otišla. Dječak je gledao za njima. Oči su mu se punile suzama, a lice se duljilo. Odjednom je gorko zaplakao. Te male uplakane oči i lice puno briga duboko su me se dojmili. Moje srce se punilo gorčinom. Kao da ga je netko stezao, htjelo se raspuknuti. Shvatila sam koliko je ovaj život nepošten i koliko je prema nekima grub i nemilosrdan. On je bio dijete bez djetinjstva, umjesto igre imao je samo brige. I sada se pitam zašto neki jedva preživljavaju. Zbog silne ljudske pohlepe koja nas tjera da sve želimo za sebe. I dok jedni imaju sve što žele, jedno gladno dijete, očiju punih suza, sjedi u rasklimanim kolima.

Pahulje padaju sve više, a vjetar ledi kosti svakome tko se usudio izaći na trg.

Ivana Simić, 8. c

Kristina Šaravanja, 6. a

MAŠKARE

Nekih čudnih zima ima
kad ni zimi nije zima,
Od veselja, dobrih želja
ugriju se srca svima.

Maškarama u veljači
lica kriju smiješne krinke.
Maškarama ispod šminke
usta slade mandarinke.

Nikolina Simeon, 3. c

Krešimir Šimleša, 6. a

JE LI ZA LJVDSKV SREĆV POTREBAN SAMO NOVAC?

Ana Stepić, 8. c

Od samog postanka svijeta čovjek ima pred sobom kušnju. Jedni druge su zamarali zbog novca, ljubili su se i izicali nezadovoljstvo zbog običnih malih gluposti, ružnih riječi, pogrešaka na poslu, slabijih rezultata...

Još uvijek ima ljudi koji nisu spoznali što znači riječ ljubav, sreća, još su uvijek u nekoj zabludi u koje nije lako naći pravi put.

BREZA

Došla je zima. Snijeg je oko nas.
Jadna breza, otežale joj grane
Jedva čeka da proljeće svane.

Zlati se breza proljetnim bojama.
Livadama priča svoju najljepšu priču.

Ljeto je došlo. Svanuo je lijep dan.
Ptičji je pjev zvonak, radostan.

U jesen je breza siromašna
i tužna.
Bez lišća je sama
ali nije ružna.

Iva Alilović, 4. a

Kad bi se sreća mjerila po bogatstvu, tada bi ovaj svijet bio svijet žalosti, tuge nezadovoljstava. Ovaj svijet bi bio "svijet smrti." U njemu bi se svi tukli, mirzili, nigdje ne bi bilo ljubavi i sreće.

Vrijeme koje nije provedeno u sreći je izgubljeno vrijeme. Svaki dan nam je pružen kao vječnost da budemo sretni, ali većina nas propušta ovu idealnu priliku. Ljudi u današnje vrijeme ne daju širu, ali ne i sreću. Njima sreća nije ništa, jer misle da je sreća samo novac, samo ljubav i sreća je i bogatstvo. Tajna sreće nije u novcu, već u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu.

Uspjehom smo zbog sreće sretni ljudi.

usreće druge, da se međusobno vole i razumiju. Svakom na svoj način hoće igrati ulogu graditelja boljeg svijeta, a nitko nije spreman dopustiti miru. Mirajna i sreća sreće, sreće se samo ljubavlju, srećom i srećom. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu.

Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu. Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu.

Sreća je u ljubavi, sreći, i u bogatstvu.

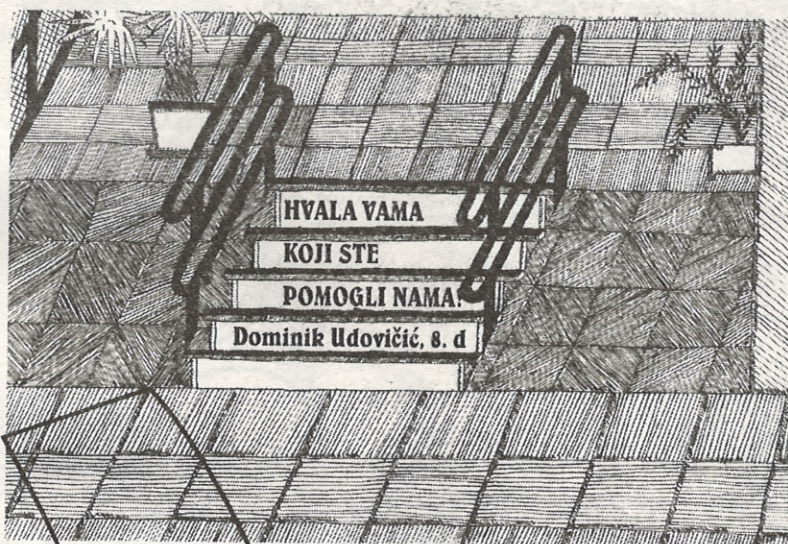
ŠKOLSKI PRAG BIT ĆE NAM UVIJEK DRAG

Kako je brzo prošlo ovih 8 godina! Od male nestašne djece postali smo pravi mladići i djevojke, spoznali smo prave vrijednosti i ciljeve u životu.

Hvala svim učiteljima na razumijevanju i potpori!

Hvala prijateljima na iskrenosti!

Maja Sedmak, 8. a

VOLJENA

Kraj je svih vragolija i sati, koje si mi pružila, ti, brižna mati. Uvijek ću se sjećati zidova tvojih, kraj kojih je odzvanjala pjesma prijatelja mojih.

Domagoj Marijančević, 8. b

SVE MOJE MALE I VELIKE TAJNE KRIJU SE U TEBI.
Anđela Pežak, 8. b

ZBOGOM ŠKOLO,
ZBOGOM MOJI "KLINCI",
ZBOGOM NAŠE DIJETINSTVO!
NATALIJA BARDAK, 8. A

U tebi sam najbolje prijatelje stekao.
Igor Novoselević, 8. e

Hvala školi, hvala učiteljima koji su uložili puno truda u nas i za naše dobro.
Željka Kolarec, 8. a

Učinila si mi život zanimljivijim i ljepšim. S tobom sam proveo nezaboravne trenutke. Hvala ti!

Ivica Prgomet, 8. e

ŠKOLO,
HVALA TI
ZA SVE,
JER
ZAHVALJUJUĆI
TEBI NEŠTO
ĆU BITI!

HRVOJE FAJGL, 8. E

Odlazim,
žao mi je reći, al' život je takav!
On mora dalje teći!

Lana Vitas, 8. b

Školo,
moja ljubav prema tebi
živi i ostaje.

Marko Matić, 8. a

NEKAD SAM KRILA,
SADA NEĆU.
U ŽIVOTU SVIMA VAMA
ŽELIM SREĆU.

Anđela Pežak, 8. b

Školo, nemam ti što kriti,
Uvijek ćeš u mom srcu biti.

Mladen Črljen, 8. a

Ponesene vjetrom,
godina za godinom,
prodoše u trenu jednom.

Šimo Žirdum, 8. e

Školo, sjat ćeš mi u očima!

Znaj, volim te, jer u tebi sam

proveo najljepše trenutke svoga života.

Mladen Latinović, 8. d

Sjećanja ostaju
zauvijek:
Šimin "karakterističan"
rukopis,

Danijeleove provale,
Marićeve rime i Anina
oječna ljetnja.

Nikolina Alerić, 8. e

Školo moja, kućo mala,
zbogom zauvijek
i velika ti hvala!

Domagoj Rečić, 8. a

Teška srca se
opraštam s
osmogodišnjom
prijateljicom,
koja je uvijek bila
uz mene.

Lana Topalović, 8. c

To our dear Slavonia

You are the most beautiful place on the Earth!

DIJANA ĐAKOVIĆ

I live in you and you live in me. I like your fields which are yellow as gold and your morning sunshine which wakes me up. I like your plains, meadows, your hills and horses. I carry you in the heart my dear country!

DANIJELA KUČINSKI

Here where horses rush free and the sun looks at the blue sky. Here where the fields are made of gold and the meadows let free their delightful smell. Here is my Slavonia.

MANJA BENIĆ

Rich fields, beautiful meadows, slow rivers, tame hills.

Slavonian scenery

MLADEN ČRLEJEN - ŽRINKA KOLAREC

Slavonia, goldy, beautiful, wonderful, shines like the warm sun, makes me happy and proud. My happiness.

ĐARKO KOKANOVIĆ

My Slavonia is a beautiful region full of yellow grain. God, I love this plain! I love it very much. The towns are pretty. Like a morning dawn shine. After all, that's land of mine! This is all I can say. If you want to come to Slavonia, you'd better come in May. Then she's the prettiest of all, she's not small, but proud and tall.

ZLATKO HARAMUSTEK

You are the soul of Croatia. You are in my heart.

TOMISLAV MARČENIĆ

You are my dear home and I keep you in my heart. I love you very much!

JOŠIP EUNARIĆ

ANTONIJE ĐODROŽIĆ

Wind is warning to golden fields. Birds are singing in the breeze. Lots of flowers are blossoming. Strength of life is growing. Nothing can be compared with the beauty of your countryside. You are definitely my biggest pride!

JELENA NOVOTNY

We admire your golden fields, green meadows beautiful forests. We'll keep you in our hearts forever! We promise you!

VERICA BRADKO

Wide gold fields. Green oak forests. Big hot sun. Everything quiet. Slavonia.

JELENA NOVOTNY

Giant fields worshiped by the sun, shine dancing with the whisper of the trees.

JOJKA BABER

Wooded green hills whisper stories about golden plains.

PAULINA BOGETIĆ

ENJOY READING

It was a nice day. A girl walked in the park. She saw a nice flower. It grew happily after her. A boy was running in the park. But she couldn't see a nice boy. She didn't know her name. The boy called a girl and it showed her. The girl is at home now. She is very happy. It is a beautiful day. The boy is there. It is a nice day.

You are my love,
you are my rose,
But tomorrow
WHO KNOWS?

Jure Knežević, 6.a

If I were a mosquito
I would like to eat potato.

Mirna Kerdić, 7.b

And be happy
don't be sad -
you have a boy
don't be late.

Ana Alar, 6.a

I like roses red
I like violets blue
I like numbers two
And I love you!

Kristina Anilov, 6.b

SPRING

English

How stupid I was
Now I see
I let you go
But I still love you

Be my Valentine
I'll never let you go
Be my Valentine
And I'll be yours!

Filip Jandrić, 6.a

Filip Jandrić, 6.a

Spring is in the air
everybody has a pair.

Happy Easter - not somebody
Happy Easter EVERYBODY.

LOVE

Roses are red
Violets are blue
Love belongs
To me and you
Josip Tomićić, 6.c

I am a girl
He is a boy
I love him
And that's all.

Ana Alar
6.a

If I were on a desert isle
I'd like to take with me
a pen to write a postcard to my friends
to send me some more pens.
Sara Brechtmacher 7.b

I'd like to take with me my cat,
but I wouldn't like to take a hat.
I'd like to take an elephant who is very strong.
he would do everything for me I want.
If you would like to get him better don't.
Nina Biljan 7.c

If I were on a desert isle
I would like to take with me
my new tea-set
to make a cup of tea.
Irena Rasković 7.a

If I were on a desert isle
I would like to take with me
my TV and video
to watch it by the sea.
Irena Rasković 7.a

If I were on a desert isle
I'd like to take with me
something to remember
that you were with me.
Irena Rasković 7.a

If I were on a desert isle
I would take a walkman with me,
and a deck-chair to sit
that would be life for me.
Irena Rasković 7.a

GOŠĆA IZ BRAZILA

U utorak 22. travnja 1997. godine imali smo čast i zadovoljstvo razgovarati sa s. Benediktom, misionarkom iz Brazila.

Postavili smo joj nekoliko pitanja:

- Možete li nam reći Vaše krsno i redovničko ime?

* Moje redovničko ime je s. Benedikta od Isusa, a moje krsno ime je Ljiljana Miš.

- Gdje ste rođeni i gdje ste završili školu?

* Rođena sam u Austriji gdje sam i kratko vrijeme živjela. Poslije sam došla u Viroviticu, gdje sam provela veći dio života. Školovala sam se u Virovitici i Zagrebu.

- Kako ste se odlučili postati misionarka?

* Prvo sam bila redovnica, a poslije sam se odlučila postati misionarka. Sveti Otac Papa Ivan Pavao II. pričao nam je o teškom životu djece u Brazilu. najprije su otišle četiri sestre u Brazil pomoći nezbrinutoj djeci, a

zatim sam pošla i ja.

- Koliko ste dugo redovnica, a koliko misionarka?

* Redovnica sam 23 godine, a misionarka 7 godina.

- Koji posao obavljate u Brazilu?

* Bavim se odgojem siromašne i nezbrinute djece.

- Razlikuju li se djeca Brazila od nas i po čemu?

* Oni su kao i vi, živahni, vole igru, ne vole ići u školu. Djeca trećeg razreda bježe iz škole i tako jedva nauče pisati i čitati.

- Kakav je narod u Brazilu?

* Brazilski narod se ne bori za svoje ciljeve. Oni se ne znaju izboriti za svoja prava u društvu i zato dolaze u velika iskušenja. Već sam spomenula kako djeca bježe iz škole, a još strašnije je to što već osnovci počinju krasti drogu i alkohol.

- Što oni uče u školi?

* Oni imaju manje predmeta nego vi: portugalski, matematiku, prirodu i društvo, u nekim školama i tjelesni. Vjeronauk imaju samo subotom u crkvi po skupinama.

- Što Vas se najviše dojmilo?

* Jednom su nam donijeli blizance, brata i sestru, stare dvije godine. Molili su nas da ih zbrinemo. Bila su to djeca koja nisu znala govoriti, sjediti, smijati se, sama jesti. Za tri mjeseca mi smo ih svemu naučili. Jednog dana došao nam je bračni par. Željeli su usvojiti dijete. Odlučili su se za jednog

blizanca. Mi ih nismo smjeli razdvojiti. Oni su usvojili oboje. Sada ta djeca imaju šest godina i normalno pohađaju vrtić.

- Kada se mislite vratiti u Hrvatsku?

* U svakom slučaju još ne. Započeta je gradnja vrtića. Mislim ostati dok se to ne završi, možda i dulje. Ne želim otići, a ne dovršiti započeti posao.

- Koja Vam je najveća želja?

* Želja mi je da se jednom vratim u Hrvatsku.

- Da imate više novca, što biste učinili za djecu u Brazilu?

* Željela bih napraviti školu s knjižnicom, čitaonicom, sportskom dvoranom, školu u kojoj bi se djeca bavila raznim aktivnostima. Tamo je kulturni život zamro, treba ga osmisliti, oživjeti.

- Što očekujete od djece kojoj ste darovali sebe?

* Djeca su mi radost i uvijek sam ih voljela. Želim da njihova srca budu puna dara Božjeg.

- Što savjetujete mladima koji osjećaju Božji poziv?

* Slijedite ga, slijedite Božji poziv i nećete se pokajati.

Ugodno druženje s redovnicom s. Benediktom brzo je prošlo. Blagog i nasmijanog lica unijela je dašak topline i

Maja Kuzmić, 5. c
Kristina Feldvari, 5. c

MISLIMO NA BRAZILSKU DJECU!

"DZAKAUBOJA"

U mojoj ulici živi mnogo djedova i baka. Trudim se, kad god je to moguće, da im izađem u susret, jer i ja imam djeda koji živi s nama u kući. Ponekad naljutim djeda kada gleda dnevnik. On to pozorno prati, a mene ne zanima pa galamim, a on tada ne čuje.

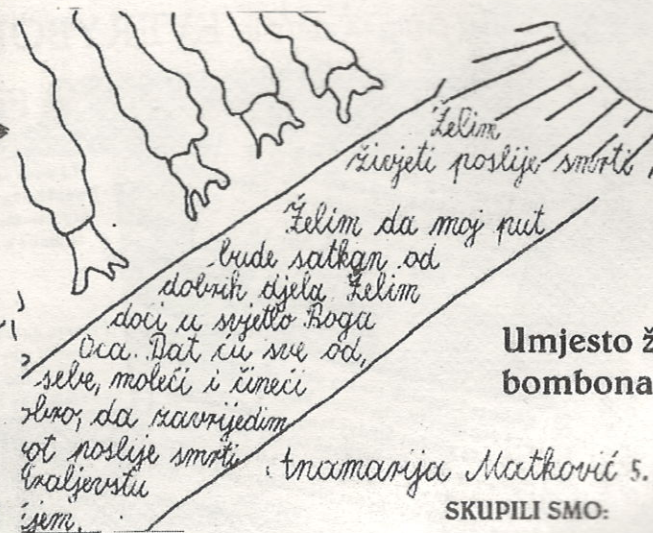
Onda se on ljuti na mene. No, osim što ga ljutim, ja mu i pomažem.

Jednog dana smo gledali kaubojski film. Djed jako voli gledati te filmove, ali ne uspijeva pročitati sav prijevod. Onda sam ja sjeo pored njega i čitao mu do kraja filma. Na kraju filma djed mi se zahvalio, bio je jako zadovoljan, a i ja, jer sam mu pomogao.

Siniša Čorluka, 6. d

Stjepan Mikendić 5. c

Umjesto žvaka, čokolada, bombona ... kroz Dočašće

SKUPILI SMO:

1. 5. a = 850.00 Kn	7. 6. a = 570.00 Kn
2. 5. b = 660.00 Kn	8. 5. c = 310.00 Kn
3. 6. b = 580.00 Kn	9. 5. c = 310.00 Kn
4. 4. c = 500.00 Kn	10. 4. a = 370.00 Kn
5. 4. b = 445.00 Kn	11. 6. c = 380.00 Kn
6. 5. d = 400.00 Kn	12. 6. d = 370.00 Kn

Prihvatili smo i 5640 starčih poljanskih naroda.

USKRSNI OBIČAJ
U
MOJOJ OBITELJI

SREĆNAJ USKRS!!!

KUT

Slavlje uskrasnih običaja počinje na Cvjetnicu, tjedan dana prije Uskrsa. Na taj se dan nose u crkvu blagosloviti graničice cicamace, drijenka, masline. Blagoslovljene graničice se donose kući. Veliki petak je tužan dan. Tada je umro Isus. Na taj dan je veliki Uskrсни post. U dane prije Uskrsa u obiteljima su velike pripreme. Bojaju se jaja. To je za djecu najljepši i najveseliji uskrсни običaj. Majka peče kolače, kuha šunku i jaja, te peče lepinju.

U subotu popodne majka sprema svetenje, koje nosi blagosloviti u crkvu naveče ili u nedjelju ujutro. Svetenje je prvi dnevni obrok na prvi i drugi dan Uskrsa. Tom se prigodom svi ukućani skupe oko stola i zajedno mole.

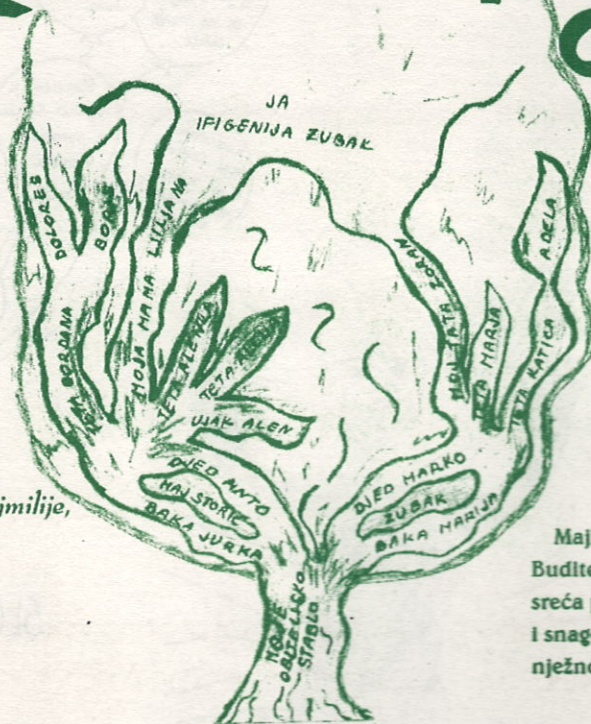
Domagoj Žeravica, 3. c

KUTAK ZA OBITELJ

JA
IPIGENIJA ZUBAK

Domagoj Žeravica, 3. o

Ivana Kruljac, G. b

Ilfigenija Zubak, 2. e

*Ne svađajte se, razgovarajte sa svojoj
djecom i pomozite im. Dajte da u vašem
domu vlada mir, ljubav i veselje! Budite
pošteni i pravedni pa će vam biti bolje,
živjet ćete u ljubavi, slozi i miru!*

Kristina Avilov, 6. b

Budite dobre i ponekad popustljive! Neka vas sreća prati kroz život! Budite opijene mudrošću i snagom! Poklonite djeci ono najbolje: nježnost, toplinu, dobrotu, čestitost, ljubav!

Ante Malenica, 6. b

DOMJENAK

sokom.

Joseph D. Bartlett, Jr.

Mirjana Hrstić, S. 4

Dana, 04. 02. 1997. vodila je naša novinarska družina razgovor s gospođom Ljerkom Martić, učiteljicom razredne nastave. Punih 35 godina (radnog staža) provela je u razredu s djecom. Radila je u dvije škole, a sada je pred mirovinom.

- Gdje ste sve do sada radili?

* Radila sam u dvije škole: U Donjim Andrijevcima 20 godina, u Školi "Viktor Car Emin", a već sam 15 godina u ovoj školi.

- Kako ste se odlučili za zanimanje učiteljice?

* Nakon osnovne škole upisala sam učiteljsku školu, na prijedlog roditelja. Prihvatila sam taj prijedlog bez mnogo razmišljanja kao većina djece u toj dobi. Kasnije se razvila i ljubav prema učiteljskom pozivu pa sam uz rad završila i pedagošku akademiju.

- Jeste li zadovoljni poslom?

* Prezadovoljna sam. Volim djecu, a mislim da i oni vole mene. Njihova ljubav me obogaćuje. Rad s djecom je naporan i lijep. Mislim da su poslovi učitelja i liječnika najhumaniji poslovi na svijetu.

- Kako vam je bilo na početku?

* Kao mladoj učiteljici bilo mi je teško, jer su moji učenici bili mlađi od mene samo pet godina. Tada sam predavala domaćinstvo i tehnički odgoj. Najteže mi je bilo ostvariti odnos učenik - učitelj. O tome sam naučila puno od starijih kolega, a kasnije je bilo lakše.

- Što vam je najlakše predavati?

* Najlakše mi je predavati matematiku, a najviše volim glazbenu kulturu. Još od djetinjstva sam željela završiti glazbenu školu.

- Koje ste slobodne aktivnosti radili?

* Vodila sam Podmladak Crvenog križa, Mali pjevački zbor 20 godina, a sada Male vezilje.

- Kakva su Vaša primanja?

* Plaće učitelja su oduvijek bile male. Ali kad se jedan posao zavoli, teško se napušta.

- Koja generacija vam je ostala u sjećanju?

* Svaka generacija ostavila je trag u srcu, a najviše posljednja s kojom sam se oprostila prošle godine. Oni su sada u 5. a razrednom odjelu. Bilo mi je zadovoljstvo s njima raditi. Dobri su učenici i vjerni prijatelji.

- Kada biste ponovo birali zanimanje, bi li opet izabrali zanimanje učiteljice?

* Da, sigurno. Uspjeh svakog učenika je i moj uspjeh, a moja želja je da djeca budu uspješna u radu i da sutra budu dobri i čestiti ljudi.

Razgovor vodila Marija Šulentić, 7. c

MALI DNEVNI RAZGOVORI

NAŠ ŠKOLSKI MAJSTOR TUNJA

SVIJET KOMPJUTORA

Zdravko Mikulić, učenik 5. d razreda se od drugog razreda bavi informatikom. Posjetili smo ga u informatičkoj učionici naše škole i zamolili da odgovori na neka naša pitanja:

- Kada si se prvi put susreo s informatičkom učionicom?

* Bilo je to u drugom razredu osnovne škole.

- Da li ti je informatika odmor ili umor?

* Ponekad me odmara, ali i umara kad učimo novo ili rješavamo teže probleme.

- Što si prvi put radio kad si došao na informatiku?

* Prvi put sam igrao igrice.

- Imaš li kod kuće računalo?

* Kod kuće nemam računalo, ali ponekad radim kod prijatelja.

- Na kojim si programima do

- Kako izgleda Vaš radni dan?

* Moj radni dan je zanimljiv. Pravim i popravljam stolove, stolice, police ... Popravljam sve što vi polomite i razbijete (a toga "fala" Bogu ima na pretek). Radim sve što je potrebno za školu i oko škole.

- Kako se osjećate među školskom djecom?

* Školska djeca me pomlađuju. Ponekad se dogodi da nešto djeca namjerno oštete, ali zato sam ja tu da popravim.

- Jeste li požalili što radite ovaj posao?

* Nikad nisam požalio. Sretan sam što ovaj posao radim u dobro opremljenoj školi.

- Koliku plaću imate, ako se smije znati?

* Moja mjesečna plaća je 1600 kn i to je jedino čime nisam zadovoljan.

Na kraju razgovora majstor Tunja nam je rekao da ga najviše žalosti kada učenici dobiju slabu ocjenu, i kada oštete predmete koje on izrađuje za nas s mnogo pažnje i ljubavi.

Kristina Feldvari, 5. d

sada radio?

* Dosada sam radio na dva programa, a to su WINDOWS i LOGO.

- Što je najvažnije za programiranje?

* Treba dobro postaviti zadatak. Računalo je medij koji radi brže od nas, ali naravno ako smo mu dobro postavili zadatak.

- Koji ti je zadatak do sada bio najteži?

* Najteži zadatak mi je bio pojedinačno bojanje likova u programskom jeziku LOGO.

- Informatika je u našoj školi ponuđena učenicima kao izborna nastava ili kao izvannastavna aktivnost. Što si od toga izabrao?

* Izabrao sam izbornu nastavu, jer se ocjenjuje.

- Kako ti doživljavaš računa-lo?

* Kompjutor je mali marljivi radnik koji radi za nas.

- Želiš li se u daljnjem životu baviti informatikom?

* Nadam se da ću uspjeti u životu i postati "poznat u svijetu".

Ivan Kruljac, 5. d

Janja Ravnjak, 5. d i Marija Šulentić, 7. c

Mladen Alinjak, nastavnik
Zlatko Brechelmacher, vanjski suradnik
Marija Katalinić, ravnatelj škole
Dubravka Marković, predstavnik grada
Ružica Pažin-Ilakovac, pedagog škole
Ljiljana Plavotić, socijalni pedagog
Antun Premuž, vanjski suradnik
Šimo Zirdum, učenik

REGIONALNO NATJECANJE
KARATE KLUBOVA

S	A	K	U	R	L	A	V	\$	K
A	O	J	\$	A	\$	LJ	A	R	K
P	O	A	A	K	S	U	G	O	C
D	P	R	R	B	L	\$	O	V	I
R	E	A	A	L	U	O	R	I	P
V	R	C	N	A	U	K	A	P	E
O	A	S	K	T	I	N	A	I	L
D	E	N	I	O	L	O	V	K	A
L	K	A	M	A	R	I	L	A	I
M	S	B	LJ	U	B	A	V	Z	NJ
T	I	I	I	R	E	B	O	R	R
M	E	\$	T	K	E	O	K	K	R

L	A	G	A	N	I	P	O	V	J	E	T	A	K	A	C	Z
Z	U	B	O	R	A	P	T	L	E	P	I	V	R	V	B	U
S	Z	A	R	R	M	S	L	I	A	K	I	V	I	O	A	J
D	M	R	G	D	I	U	A	S	C	N	O	J	R	T	A	A
E	A	I	L	A	R	N	S	T	A	E	E	E	O	T	T	N
J	O	P	J	R	I	C	T	P	E	Č	N	P	O	I	L	E
O	M	I	R	E	S	E	E	E	L	E	R	O	K	M	A	Z
B	U	K	A	P	H	V	A	B	U	L	T	U	K	R	V	C
C	I	K	A	T	A	T	O	V	I	Z	E	N	A	B	A	R
Z	E	L	E	N	I	L	O	N	E	Z	N	O	S	T	I	R

MeTeOr 30

NEIZMJESNO PUTOVANJE

PREMA PRAZI ZUBENJE KUGLE - GRAM
NA LETIMA

STRIP NAČITALI:

- ZURTEC SALONČIĆ G.2
- ŠURE KOCIČIĆ G.2
- MATEA BOŠNJAČ 4.6
- POHODAN SEPIĆ 4.6
- THANE BUDIĆ 4.6
- MOMA SRAČOVSKI 4.6

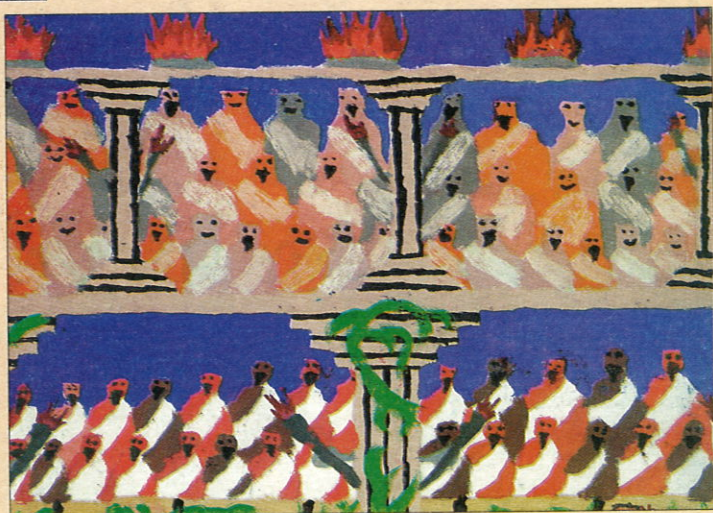

IZ NAŠE LIKOVNE RADIONICE

Nagrada Međunarodnog olimpijskog odbora u 1997. godini
Zagreb - Lausanne

NIKOLINA PAVČIĆ, 7. c

BONAVENTURE NIKOLIĆ, 8. c

MIA BUIJAN, 6. a

DOMAGOJ
VUKOVIĆ, 6. a

IVANA ŠUNJIĆ, 7. a

MARIJANA RAŠIĆ, 7. d

MARIJANA RAŠIĆ, 7. d